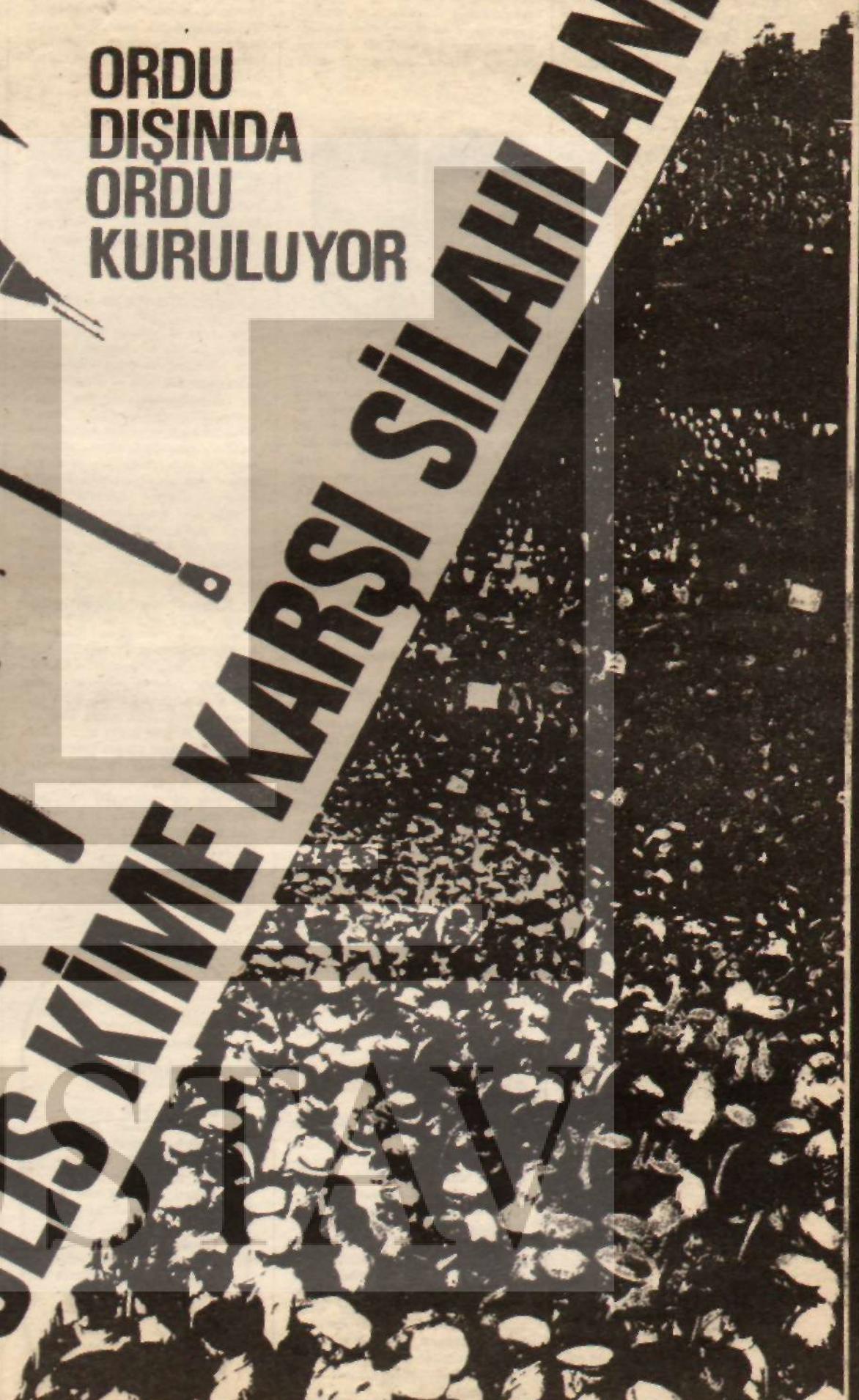

ANTO

Haftalık Dergi • 3 Şubat 1970 • Sayı 162 • 150 Krs

ORDU
DİŞINDA
ORDU
KURULUYOR

TÜRKİYE
POLİSKİME VARSI SILAH ANIYOR?

29 Ocak**30** Ocak**31** Ocak**Bozarslan yargıldı**

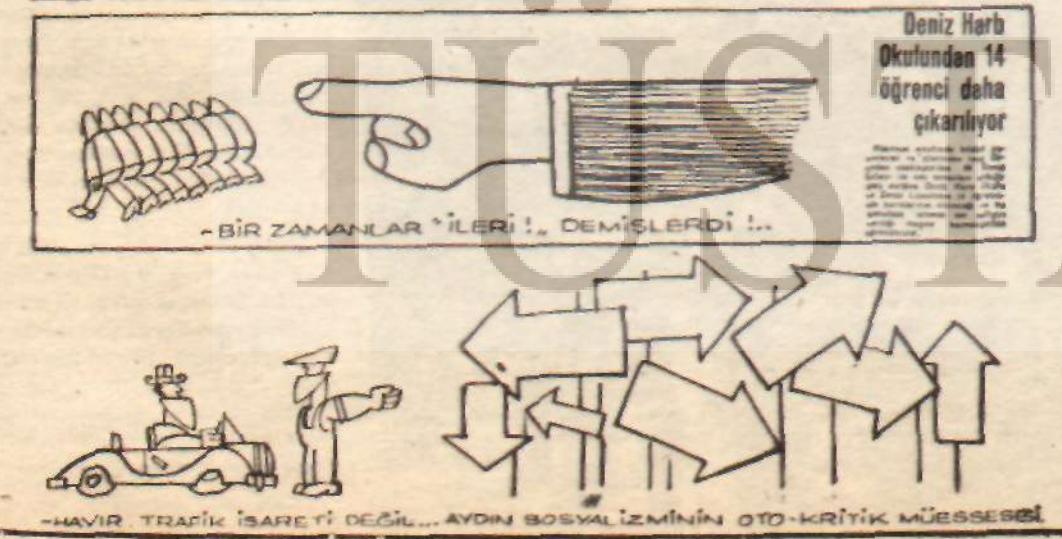
Ulubüyük Özani Ahmed-i Hâni'nin «Mem ü Zin» adlı destanın türkçe çevirtildiği için Mehmet Emin Bozarslan hakkında T.C.K.'nın 142-3 ve 6. maddesine göre «milli duyguları zayıflatıcı ve yokedici maliyyette propaganda yaptığı» iddiasıyla açılan davannın duruşmasına Toplu Basın Mahkemesi'nde devam edilmiştir. Duruşmada, kitabın incelenmesi üzere bilirkişisiye havale edilmesi kararlaştırılmıştır. 1968 Kasım'da toplatılan kitapları dolayı ayrıca Gün Yayıncılık yöneticileri alehinde açılan davannın görülmemesi de devam etmektedir.

Yıldırım Zamlar

Cumhuriyet Senatosu'nda da, hâlen uygulanmamakta olan gider vergisi miktarını yüzde yüze kadar artırma yetkisi veren tasarrının aynen kabul edilmesinden sonra, hükümet, bu vergi tabi madde-lerin fiyatlarını artırmak suretiyle hayatı en az yüzde 15 oranında pahalılaşabilecektir. Gider Vergisi Türkiye'de imal edilen her çeşit ihtiyaç maddesini kapsamı içinde aldığından, aslında bu vergi, bu malları satın alan vatandaşın cebinden çıkacaktır. Örneğin, 120 liralık ayakkabı 140 liraya yükseliyor.

Chrysler'de Grev

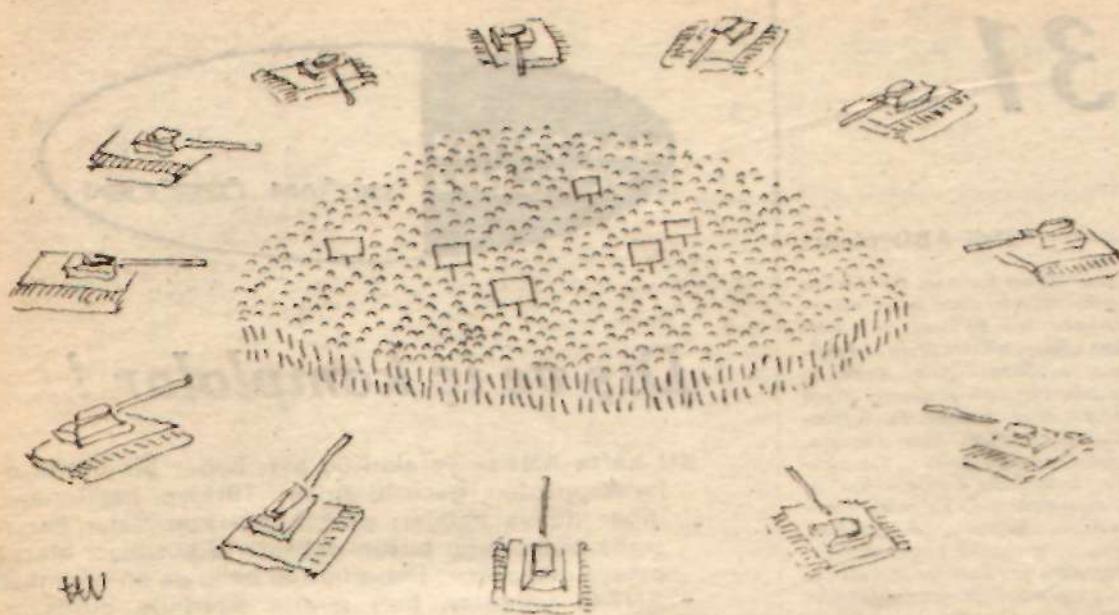
Chrysler Kamyon Montaj Fabrikası'nda pazartesi gününden itibaren greve gidilecektir. Otomobil iş Sendikası yetkilileri, işverenin işçilerin ekonomik ve sosyal haklarını tanımaması karısında grev yapmağa karar verdiğini açıklamıştır. Sendikanın grev kararına karşı işveren «lokavt» tehdidine başvurmuştur.

GÖZ GÖRE**YALÇIN ÇETİN****HAFTANIN YORUMU****DOĞAN ÖZGÜDEN****Dış ve iç komplolar!**

BU hafta ANT'ta yer alan üç ayrı haber bir bütün olarak gözden geçirildiğinde, Türkiye halklarının, diğer dünya halkları gibi, hangi komplolar karşısında bulunduğu bütün dehsetiyle bütünsel olarak ortaya çıkacaktır. Haberlerden belki de en önemlisi, ANT'ta yillardan beri İsrail'in üzerinde durduğumuz «nükleer imha planı»dır. Amerika Birleşik Devletleri, bir savaş halinde kendi topraklarının mukabil nükleer bombardımana maruz kalmaması için, sadece Sovyetler Birliği sınırlarında bulunan ülkeleri bombardımana tabi tutacak, böylece arada bir «kirletilmiş bölge» meydana getirecektir. Üzerinde Amerikan vatandaşlarından başka kimseye açıklanamaz, damgası bulunan bu gizli planlar geçen hafta Stern Dergisi tarafından açıkları olmuştur. Bu planlarda Amerika'nın bombardıman edeceği hedefler isim isim açıklanmaktadır. Bunlar arasında Batı Almanya, Avusturya, Finlandiya, Yugoslavya, Iran, Irak, Suriye ve Mısır gibi ülkelerdeki stratejik bölgeler vardır. Haberi veren kaynaklar, Türkiye'de bombardıacak hedeflerin «şimdilik» açıklanmadığını belirtmektedirler. Ama daha önceki açıklamaların belli olmamıştır ki, özellikle Türkiye'nin Doğu Anadolu Bölgesi tamamen nükleer bombardımana tabi tutulacak, o bölge halkı tamamen yok edilecektir.

BU belgeler de göstermektedir ki, Amerika için tek mesele, kendi ülkesinin savaş dışında kalmasıdır. Bu ugurda, dost olduğumuza mütefiklerini dahi bir kalemde feda etmekten kaçınmayacaktır. Amerikan emperyalizminin kirli oyunlarıyla ilgili bir başka belge de, Julius Mader tarafından açıklanan CIA'nın «sarı liste» sidir. Dış politika sayfamızda bir özeti bulacağınız bu kitapta, CIA'nın dünyada hangi örgütleri kontrol altında bulundurduğu isim isim açıklanmaktadır. Bu listede en ilgi çekici isimlerden biri de, Türkiye'de basın özgürlüğü mücadeleşini destekleyen, hattâ bu yüzden bir zamanlar Menderes ile direkt çatışmaya giren Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI)'nin de bulunmasıdır. Zaman zaman «sol» yazarlara ve basına yapılan baskılara da karşı çıkar görünen bu örgütün CIA'nın kontrolunda olduğu anlaşılma, özellikle Türkiye gibi geri bırakılmış bir ülkede, sosyalistlerin ve devrimcilerin çok daha temkinli davranışları sorumluluğu ortaya çıkmaktadır. Amerikan emperyalizminin yeni sömürme metodlarında, «sol» görüşü altında sosyalist ve anti-emperyalist hareketleri yozlaştmak, sulandırmak da vardır. Bu metod, bir halkın nükleer bombardımanla arkadan vurmak kadar etkili, kahredicidir.

AMERİKAN emperyalizminin direkt yada dolaylı komploları yanında, yerli işbirlikçileri de boş durmamaktadır. Geçen hafta Demirel'in basın toplantısında «sol'a savurduğu tehditler ve Millet Meclisi genel kuruluna sevk edilen «toplum polisini toplar, tanklar ve jet uçaklarıyla silanlandırma» tasarısı da, Türkiye halkına karşı «yerli mal» komploların habercisidir. Gün geçtikçe güçlenen işçi, köylü ve gençlik hareketlerini, iktidar, gerekirse bombardıman yaptıraarak ağır silahlarla donatılmış polislere eziyettirmeye çalışacaktır. Türkiye halkı, bir yandan savaş halinde Amerikan jetlerinin bombardıman tehdidi hâlindeyken, bir diğer zamanında da kendi ülkesinin polisi tarafından arkadan vurulacaktır! Bugüne kadar işçi Şerif Aygül'ün, köylü Mehmet Doğan Kılan'ın, genç Taylan Özgür'ün kişiliklerinde devrimciler tek tek avlayan polis, bundan böyle tanklarla, top-larla, jetlerle toplu imha hareketlerine girişebilecektir. Emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin komploları karşısında devrimci hareketi ezilmeden, direğe vermeden, gecikmeden zafere ulaşırıbmak için, ANT'ın çağrısında da belirtildiği gibi, «devrimci bir durumun şartları içinde yolunu şartlamayacak kadar tecrübeli ve hedefe giden yolda her çeşit kayalara çarpmadan seyredebilecek kadar esnek, mücadeleci, devrimci» çelik disiplinli bir örgüt ihtiyacı kendisini daha fazla hissettirmektedir.

Ordu dışında ordu kuruluyor

Polis Kime Karşı Silahlandırılıyor?

Gelen hafif Başbakan Demirel, yaptığı mutad basın toplantısında yine *söz konusu* solu en ağır ifadelerle saldırdı. Millet Meclisi'nde de toplum polisini toplarla, tanklarla, jetlerle silahlandıracak *ordu dışında bir ordu* varatmayı öngören bir kanun tasarı komisyonından geçip genel kurula gelmiştir.

Demirel'in *rejim savunucusu* pozunda yaptığı basın toplantısının hâkin temâsı, *millî hakimiyet* ve *anayasas* teşkil etmiştir.

Demirel demektedir ki: «Son iki büyük aynı bir kısmı sükunetle geçmiş, bir kısmında ise memlekette belirli mühraklar tarafından çeşitli hadiseler yaratılmasına çalışılmıştır. Bu çevreler, demokrasi kelimesini ağızlarından düşüremedikleri halde, demokrasinin temeli olan millet iradesini ve onun seçimlerde tecelli eden neticesini hiç saymakta ve memleketi bir rejim bûtanı içinde göstermek istemektedirler. Bu propaganda ve târik mührakları, Atatürk'ü hakikatte en büyük eseri ve temel ilkesi olan millî hakimiyete karşıdır. 1961 Anayasası'nın fusan haklarına dayanan hücreyi temelini, hak ve hüriyetlerin savunucusu gibi görünerek, ari ideolojiler yoluyla yakabileceklerini sunmaktadır.»

Amerikan emperyalizminin ve yerli işbirlikçilerinin ekonomik hakimiyetleri ve baskılılarıyla tek yanhâde tezahüründe imkan veren mevcut rejimi, yani Filipin demokrasisini *millî hakimiyet* rejimi olarak gösteren Demirel'in kendi mantığı çerçevesinde bu suçlamalar yerinde sayılabilir. Ne var ki, bu biçimsel değerlendirmede dahi, Bay Demirel en başta kendisi kendini tekzip eder durumdadır.

Çünkü biçimsel bir burjuva demokrasisinde dahi, eğer anayasa hakimiyeti söz konusu ise, o anayasa göre kurulmuş kurulların tam bir uyumluluk içerisinde çalış-

ması gereklidir. Demirel'in başına çektiği iktidar ise, bırakın halkın ve Türkiye'nin çıkarlarını uygun icraata bulunuyma, aldığı bütün kararlarda yine birer anayasa kurumu olan yüksek mahkemelerle çelişkele düşmektedir. Demirel iktidarinin hiçbir kararı yoktur ki, ya Anayasa Mahkemesi'nden, ya Yargıtay'dan yada Damıştay'dan dönmemiş olsun!

Böylesine *anayasa-dis* bir tutum içerisinde bulunan Demirel'in, devrimci güçlere *anayasas* dersi vermeğe hakkı var mıdır?

Kaldı ki, Türkiye'nin emperyalizmin çıkışlarıyla şartlandırılmış ekonomik ve sosyal düzeni her gün yeni falsolar verirken, toplumsal patlamaların asla önlenmeyeceğini bilmek için gazete kültürü dahil kâfîdir.

Ama Demirel büyük bir ihtimale bu gazete kültürünü dahi hazine demeniş olacak ki, bu toplumsal patlamaları yine çağ öncesi metodlarla sindirme hedefindendir. Aym basın toplantısında Bay Demirel'in tehiddi savurmaktadır:

«Ari okşular, bizi memlekette geleceği hakkunda katarsızlığı götürerek bir tehdîde olarak görülmeliidir. Ancak bu akımlar karşılıkta kayıtsız kalmak da bahis konusu olamaz. Anarşî ortam yaratma teşebbüslerinin memlekette huzuru bozduğu ölçüde iktisadi, sosyal ve siyasi hayatı psikolojik yoldan menfi tesirler yaptığı da bir gerçekdir. Milletin demokraside güvenini sarıtmak maksadına bel bağlamış olanlar, bu zararlı cereyanlara karşı milletçe uyruk olmak sorumluluğu yanında hükümetimizin anayasa ve kanunlarla gerekli müessîr tedbirleri almaktan tereddüt etmeyeceğinden kimse'nin şüphesi olmamalıdır.»

Demirel bu sözlerinde de, sebep netice mümâsebetini ters olarak ele almaktadır. «Anarşî ortam yaratma teşebbüsleris» diye nitelendiği toplum-

sal patlamalar aslında bir sebep değil neticedir. Asıl sebep *iktisadi, sosyal ve siyasi hayatı* hakim kılmış sistemlerdir.

Eğer geri birakılmış bir ülkenin ekonomisinde emperyalizmin çatalları yarına işleyen kapitalist işçiler hakim ise, ve eğer siyasi hayat bu çatallar düzeninin sürdürülmesi için Filipin Demokrasisi esası üzerine kuruluysa, toplumsal patlamalar sürüp gitcektir.

Ne zamana kadar?

Ülkedeki en devrimci sınıfı, ANT'in *İdeoloji ve Örgüt Birliği* çağrısında da belirttiği gibi, toplumsal mücadele, içi sınıfı, yedegine başta yarışçılar ve yoksul köylüler olmak üzere toplumdaki diğer ilticî sınıf ve tabakaları olarak iktidara gelinceye, yani *DEVRİMCI DEMOKRATİK HALK İKTİDA-RI* kuruluncaya kadar ilk aşamasını katedecektir. Ama devrim süreci orada da durmayacaktır. İçi sınıfı, kesiniz devrim içinde, daha sonra

Son günlerdeki yeni bölümeler, hızı değişimler ve kadro-asımlar, atıfla programları ve iyi niyetli çağrılar Türkiye solu üzerinde bulunduğu karmaşanın somut bir görünümüdür. Hemen önce edilmesi gereken, son gelişmelerin kötümserlikten çok, umut içerdii sitir.

O yaza önce bunalımın gelişim çizgisi ve nedenleri, sonra günümüz kişiye kırk yıllık dostumuzcasına yaklaşır, hemen de kaynaşır. Pek tartışma olmazdı, yada tartışsâa bile «saile içi» tartışmalar olurdu buna. Türkiye solu az bilmenin, duygusallığın, çocukların rahatlığı içindeydi.

Üç yıl önce, elinde sol eğilimli bir dergi yada gazete gördüğümüz kişiye kırk yıllık dostumuzcasına yaklaşır, hemen de kaynaşır. Pek tartışma olmazdı, yada tartışsâa bile «saile içi» tartışmalar olurdu buna. Türkiye solu az bilmenin, duygusallığın, çocukların rahatlığı içindeydi. İlk tartışmalar, ilk karşı çıkışlar, ilk yeni fikirler önce şaşkınlık, sonra da bir kanatta kızgınlık yarattı. Yılların sol birikimini bağında toplayan Türkiye İşçi Partisi umulmayan bir sırada ilk darbeyi yedi. O zamanın kadar tartışmasız, acaba kabul edilen fikirlerin sonunda ilk soru işaretleri belirdi. Soru işaretleri beraber şaşkınlık büydü, cünkü «cevap» yoktu. Cevap düşünülmemişti, fikirler sağlam bir teorik plana oturmuyordu. Partiye girenlerin çoğu programı eleştirmiş, hatta okumus deildiler. Sonraları, büyük çatışma ve bölünme patlak verdiğinde, partinin yönetici kadrolarında görev almış bir kişi, eleştirelere cevap olarak, «Parti siz zümrudüanka kuşu sanmışınız, oysa parti sercedi,» demiştir. Gerçekte TIP'in ilk kuruluşlarında partiyeye girenlerin ve同情者ların her birinin kafasında kendi «sosyalizm» modeli vardı ve herkes partiyi kendi modeline uygun, yada zamanla uyabilir sanıyordu.

Türk Solu hareketinde artık iyice somutlaşan ilk büyük bölünme ve Demokratik Devrimci kanatı, parti kanadının ayrılmazı -kanatların dezerterilmesi bir yana-sosyalizm konusunda daha geniş çevrelerde ve daha derinlemesine düşünülmeye başladığının ilk işaretidir. Türkiye solunun iki cepheye ayrılmısının önemli sonuçları, a) sosyalizm sorunları üzerindeki tartışmalara hız kazandırması, b) TIP'in derin ve olumsuz yönde etkileşmesi, eyletlere, özellikle öğrenci kitlelerine dinamizm getirmesi, d) öte yandan tarafları olumsuz biçimde sertleştirmesi, sektörleşirmesi ve bunun sonucunda da olumlu tartışma ortamının, çok olumsuz bir kör dönüşüne dönüştürmesi olmuştur.

Bu ilk ayırtmanın etkisiyle yeni sol cephe ile tartışmaya girmekten bilincin yada bilincsiz olarak kaçınan TIP'in, hele örgütlenme yönünden zayıflığı, sağlam bir teorik temele oturmadığı, militan yetişiremediği ve olayların dışında kalma anlamına gelen bir pasiflige gömüldüğü hesabı katılırsa, hafif kalacağı ve daha temel bir bunalma sürükleneceği doğaldır. Kaldı ki, parti, objektif koşular yüzünden, ne eylem ne de teori planında gelişmekte olan sol güçlerin istem ve eğilimlerine cevap verebilecek nitelikte değildi. Eylemde ve örgütlenmede beceriksizlik, amatörlük ve pasiflik, daha da önemli teorideki, yanı temeldeki kesin «sapma» tartışmasız ve açıktır.

Bilimsel sosyalizmden sapılmazı; aceleci, pragmatik, o günün ihtiyaçlarına cevap verdiği sandan fantezilerin teori olarak benimsenmesi TIP'in en önemli yanıklarından biridir.

Temel teorik bilgi eksikliği, Türk toplumunun sosyal yapısının bilinmemesi -hâlâ da bilindiği, hatta araştırma yaptığı gibi- büyük çapta oy toplama kaygusuyla TIP lider kadrosunun bir bölümünü, «ceberrut devleti», «devlet halk çelişkisi» gibi özel bir sosyalizm anlayışına götürmüştür.

Bu gelişme TIP içinde de çalışma ve bölünmenin patlak vermesini kaçınılmaz kılmış; Aybar-Aren hizipenesi doğmuştur. Gerçekte her iki hizibin de yeniliği anmasını taşıyan bu kavgalardan Parti dışı ve Partiye karşı sol güçler geniş ölçüde yararlanmışlardır. Aybar kanadı Türkiye solundaki etki ve prestijini gittikçe kaybederken, Aren kanadı

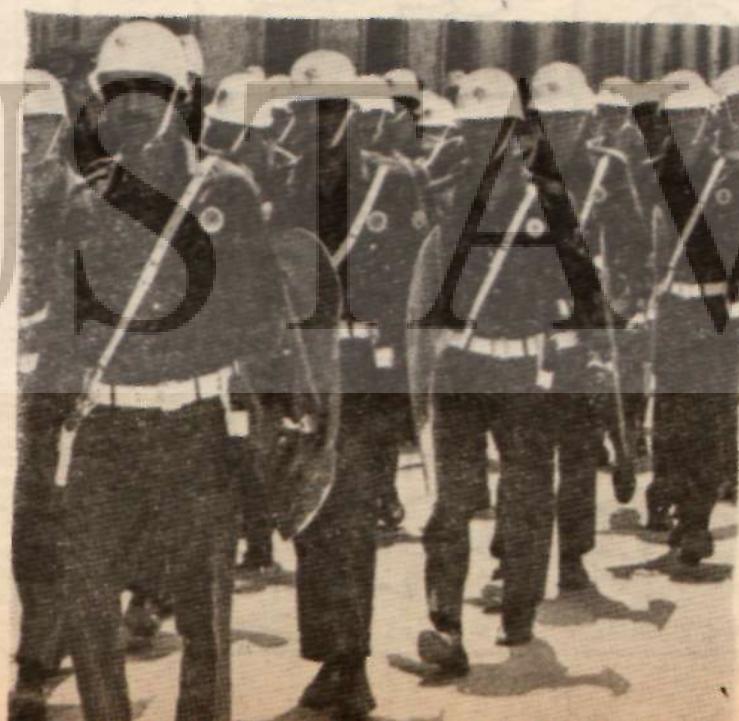
Demirel'in bu mücadelenin karşılık çatıracak güçler nelerdir?

Bilincsiz kitlelerin ekonomik baskı altında *sağsa* kanalize edilmiş oylarından meşruyet(l) alan siyasi iktidarın kolluk kuvvetleri, anayasam özüne aykırı yasaları ve bu yasaların dahi dışına çıkan keyfi tâarrufları...

İşte bunun içindir ki, Amerika'nın dümensiyundaki ana muhalefet partisinin de desteğiyle, *sağrı ucları tasfiye* gerekçesiyle *solcu* karşı yeni terör tasarıları hazırlanmaktadır.

Ve yine bunun içindir ki, Türkiye'de ordu dışında bir *polis ordusu* kurmak için hazırlıklar yapılmaktadır. Netikim, bu amaçla, toplum polisine *her türlü silah, malzeme ve araç* verilmesini öngören kanun tasarıtı Bütçe Plan Komisyonu'ndan geçerek Meclis Genel Kurulu'na sevk edilmiştir.

Tasarı Bütçe Komisyonu'nda görüşüldürken, muhalif milletvekillерinden bazıları dahi telaşlı düşmüştür, tasarımanın polisi silahlandırmak demek olduğunu belirterek, «Halka

TOPLUM POLİSLERİ
-Tanklı, jetli olacak-

seklerlige ve kapaklığa itilmiştir. 1969 Ekim seçimlerine bu ortamda girilmiş ve doğal olarak, en kötü sonuç elde edilmiştir.

Türk Solu kanadı eylem ve teoride en etkili grup olarak görülmeye başlamıştır. Bu kanadın, kendisine yönelik sert eleştirilerin de yardımla, doğumundan bu yana kendini arındırıcı söylenebilir. Yine bize Demokratik Devrimci kanadın etkenlik kazanmasının nedeni başlangıçta, ortaya koyduklarının bilimselliği, doğruluğu, tutarlılığı değildir. Solun büyük çoğunluğu, özellikle gençlik bu kanada yaklaşıken, ileri sürülenlerin doğruluğu veya yanlışlarından çok partinin somut yanları ve eylemdeki pasifliğinden etkilenmiştir. Başka türlü söyleyecek olursak Demokratik Devrimci kanadın çekiciliğinden çok, partinin iticiiliği etken olmuştur. Bir zamanlar Parti için söz konusu olmuş bulunan teorik yetersizlik, özellikle militan olmasının gerekken kadroların bilimsel boşluğu Demokratik Devrimci Cephede de kendini göstermiştir. Militan durumda bulunan pek çok genç arkadaş, sık sık tekrarladıkları sloganların içeriği konusunda yeterli bilgiye sahip değildi. Tartıma, ama tartışıkları konuları, kavramları ve sorunları böyle ciddi

tün olumsuzluğuna rağmen bizce bu durum bütün kanatlarda duygusallığın aşılması başladığının da bir işaret olabilir.

Bugün varılan nokta hemen her kanadın «bilimsel katkı» çağrısında bulunduğu; yanı marksızlığında bilimsel çalışma ve araştırmalarla önem verildiği bir noktadır. Şimdiye kadar yapılan tartışmalar, açıklık getireceğine, coğulukla bir kavram anarşisi yaratmıştır. Yine de umutlu bir noktadayız, çünkü hiç değilse kavramlar ortaya atılmıştır. Düşünmenin ve bilmenin gerektiğini anladık. En önemli gelişme budur.

Bilen ve düşünen devrimciler gerçeği bulacak ve «doğru»larda birleşeceklerdir.

Su halde, neler yapmalı neler yapmamalıyız?

Hangi cepheden olursak olalım ve az bilmekten doğan yamgımız ne olursa olsun, bilimsel sosyalizme inanan ve onun yöntemi kullanmak isteyen kişiler olarak son yillardaki deneylerden yarananızdır. Bütün kanatların yanılıkları olmuştur, yine bütün kanatlar tartışma ve eyleme katkıda bulunmuşlardır. Yanılıklarında bir küçük burjuva inatçılığıyla direnen ve doğrulardan kaçmak isteyenler bilincsiz olsa ihanet içindedirler. Bunun dışına çıkabilmek için yapmamız gereken şeyler vardır.

Önce kendimizi önyargılardan sıyrımla, grup veya kişi olarak teorik eğitimimizi yeniden ele almalyız. Sosyalizm için mücadele diğer mücadelede çok daha üstün bir teorik bilgi düzeyi gerektirir. Bu bakımdan «seyem kaçaklarının» olduğu kadar «kafa tembelleri»nin de haresi değildir.

Bilimsel sosyalizmi benimsenmiş insanlar olarak kişi, fikir ve olayları değerlendirmeden subjective stirlararak, objektif koşulları göz önünde bulundurmalıyız. Ancak o zaman kürülerden arınlı gerçek bir tartışma ortamıza doğabiliyor.

Doğal olarak içinde bulunduğuımız kanadın fikirlerini benimsenmek bunları yapabildiğimiz kadar bilimsel sosyalizmin ve Türkiye koşullarının süzgeçinden geçirmeliyiz. «Lük gözüm açan gruptanın» fikri kesinlikle bırakılmalıdır. Ancak o zaman fiksiz bir uyudular kadrosunun yerini gerçek militanlar alabilecektir.

Yapılan çalışmalar «ihanet», «sajanlık», v.d. gibi suçlamaları bir yana bırakarak eleştirmeliyiz. Bugün Türkiye'de kitaplar, makaleler yazılmakta, yayınlanmakta, satın alınmakta ama coğulukla tümüyle okunmamaktadır. Okumalı, anımlı ve yapıca biçimde eğitilmeliyiz. Kitabın yayıldıgı yarını, makalelerin çıktıığı dergi fikir ürününü değerlendirmekte, içinde yazılanlardan daha geçerli bir kriter haline gelmiştir. Bundan kurtulmalıyız.

Kavram anarşisine son verecek, Türkiye gerçeklerini ortaya çıkaracak gerçek bilimsel çalışmaları desteklemeli, kendimizi yeterli görduğumuz ölçüde bu tip çalışmalarla katkıda bulunmalıyız. Bilimsel çalışmalarımıza başlarken su veya bu hizbin görüşünden hareket etmemes cesaretini kendimizde bulmalıyız.

Bu arada eylemin yürüdüğünü, yürümesi gerektiğini unutnamamalıyız. Devrimci bütün eylemleri - yöneten kim olursa olsun - desteklemeli, bölmeliyiz.

Doğru'nun kimseini, hiç bir grup yada kişinin tekelinde olmadıgını unutmamalıyız. Doğru ile mutlaka birleşmeliyiz... «Benim dedigimde geldiler» gibi sözlerin devrimci eylemde yeri yoktur. Tesadüfen varılmış bir doğru noktadansa, tartışarak, düşünülerek varılmış bir doğru nokta çok daha değerlidir.

İşte, bütün bu noktalar göz önünde bulundurulduğunda kısır kavalalar, bölünmeler bir yana tek umut ışığı, bilmek, öğrenmek isteyen iannanmış bir kitlede toplanmaktadır.

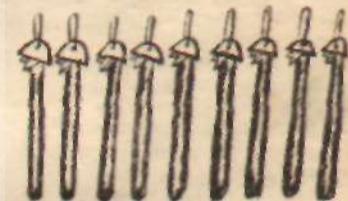
Yanılıklar ortadadır. Ama değişen ve gelişen bir ortamdayız. Devrimci düşüncemiz çocukların çalışma bunalımı geçiriyor. En büyük yanılık, yanılıklardan siyrlimeye set çeken tutumdur. Bilelim, düşünelim, araştıralım, doğrularda birleşelim.

DEMIREL

-Polis Ordusu Kuruyor!

Reform Kanunu toplantısı için hazırlanan tasarı hakkında kendilerinin görüşlerinin alınmadığını belirterek kendiliğinden toplantıya katılmışlardır. Gençliğin temsilcileri, Reform Kanunu Tasarısı bugünkü biçimde kesinleştiği takdirde kabul etmeyeceklerini, bütün üniversiteler için tek kanun hazırlanması gerektiğini bildirmişler, bu amaçla bütün üniversiteler öğretim üyeleri, asistanları ve öğrencileri arasında bir komisyon kurulmasına dair muhtırayı rektörler vermişlerdir.

Öte yandan üniversiteye giremeyecek öğrencilerin direnişi devam etmektedir. Geçen hafta bu öğrenciler iki gün ardarda İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'ni işgal etmişler, anayasla ile teminat alımlı olan öğrenim hakkı sağlanmaya kadar direneklerini açıklamışlardır. Gençleri önce kaba kuvvetle rektörlükten atmağa kalkışan Rektör Terzioglu daha sonra emniyetten yardım istemiştir. Üniversiteye giren polisler, direnen öğrencilerden 19'umu nezaret altına alarak adaletle sevketmişlerdir. Da-ha sonra 12 öğrenci yeniden nezarete alınmıştır.

Teknik Öğretmen Okulu'nun süresiz olarak kapatılması protesto amacıyla ölüm orucuna başlayan ve okul müdürüne evi üzerinde müdürü istifaya davet öğrencilerden de 19'u polis tarafından nezarete alınmıştır.

Yıldız Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi Öğrenci Birliği ise, yürüldüğü bildiride, okulun birbirinden ayırdı toplum polisinin işgal altına olduğunu belirterek, okulu kapatma yöneticilerin «ihanet» içinde oldukları ilan etmiştir.

Okullarının açılması için Dantay'a başvurduklarını da belirten YDMMA Öğrenci Birliği yöneticileri, bildiride, «Akademi kapatmak, öğrencinin barınağını dağıtmak, gerici saldırganların suçlarını bırtakın polis tertipleriyle göğüsleyerek kamuoyunu devrimciler alehine hazırlamak için yapılan çalışma sayfa vermeyecektir. Bağımsızlık savasımız, bütün Türkiye ulusu yok edilmekle durdurulamayacaktır» demişlerdir.

Sosyalistler, mücadelede kaçınılmazlığı bildikleri için bu terör tertiplerine ve tehditlerine asla hayret etmezler. Tabii karşılıklar... Ve yine bilirler ki, bu mücadeleden kaçınmak, iktidar silahları için, temsil ettikleri sınıfı ihanet olur.

Ama, mücadelede karşı tarafın seçeceği yöntem sosyalistler için son derece önemlidir. Çünkü iktidarın metod seçimi, devrimci güçlerin metodunu da belirleyecektir.

Prof. Parlar, öğrencilerin dışında, üniversite öğretim üyelerinin de istemediği bir şahıstır. Buna rağmen, Müttevelli Heyet, öğretim üyelerinin dahi iradesini hiçe sayarak Parlar'ı rektör yapmakta israr etmiş, fakat öğrencilerin güçlü direnişi karşısında yeni bir seçim yapmak zorluluğuya karşı kalmıştır.

Parlar'ın trifasından sonra 300'ye yakın öğretim üyesi ve asistanın yaptığı toplantıda rektör adayı olarak müttevelli heyete Prof. Erdal Inönü, Doçent Yaşa Gülbüz ve Prof. İsmet Özdemir tayin edilmişlerdir. Devrimci gençler ise, müttevelli heyet bu üç adaydan birini rektör seçinceye kadar direniş sürdürceklerini açıklamışlardır.

«Üniversite reformu» konusunda İstanbul Teknik Üniversitesi'nde, işbirlikçi müttevelli heyetinin «kitap» bir profesör rektör tayin etmesi üzerine devrimci gençlerin girişikleri direniş hareketi, geçen hafta sonunda başarıyla sonuçlanmıştır. Gençler, Milli Eğitim Bakanı'nın başkanlığında Ankara'da yapılacak olan «Üniversite

karşı yeni bir ordu mu teşkil ediyor?» diye sormaktan kendilerini alamamışlardır.

Yine komisyonda açıklandığına göre, bu tasarı kanunlaştığı takdirde, toplum polisine tank, top, jet ve diğer ağır silahlar verilebilecektir.

Bu silahlar kimlere karşı kullanılacaktır?

Türkiye'de tank, top, jet gibi silahlarla donatılmış bir tek ordu vardır, o da filkeyi ve halkı dış düşmanla karşı korumakla görevli cumhuriyet ordusudur. Ordunun dışında kurulacak ikinci bir ordu bu silahlarla kimlere karşı savaşacaktır?

Tasarının metninde bunun cevabı açık olarak verilmektedir:

«Her türlü kanunsuz grev, lokavt ve sokak harekelerini önlemek için toplum polisi gereklise zor kullanacaktır. Bu arada, cumhuriyet müesseselerini ve cumhuriyeti temsil edenleri, her çeşit tahrif ve tecavüzen korumadan sağlanacaktır.

Toplum polisinin bugüne dek mevcut yetkilere nastı kullandığı delilleri, dokuz devrimci şehidin nüfus kütüklerine düşüren sölmüştürs» kelimesinde ifadesini bulunmaktadır.

Bugüne dek tek insan avlayarak sürdürülen devrimci kıymı, bundan böyle kitle halinde imha metodlarıyla sürdürülecektir.

Gençliğin Demokratik Mücadelesi

Iktidarın bütün baskı ve komplolarına rağmen devrimci üniversite gençliğinin mücadeleleri sürmektedir.

Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde, işbirlikçi müttevelli heyetinin «kitap» bir profesör rektör tayin etmesi üzerine devrimci gençlerin girişikleri direniş hareketi, geçen hafta sonunda başarıyla sonuçlanmıştır. Prof. Mustafa Parlar, bu görevden istifa etmek zorunda kalmıştır.

Tütün Piyasası yine ekicinin aleyhinde

Ege tütün piyasası 27 Ocak 1970 salı günü 79 alım yerinde birden açıldı. Açılan piyasa, 300 bin ailenin, 2,5 milyondan fazla insanın bir yıldız emeğini ilgiliyor. Tütün büyük önem taşımaktadır.

Piyasaların açılmasıyla beraber, piyasa açılmıştan önce 160. sayısında ortaya koyduğumuz bütün oyular oynanmaya başlamıştır.

Hayat pahalılığındaki büyük değişime rağmen baş fiyatlarında bir değişiklik olmamıştır. Baş fiyat yine 13.25 TL'dir. Aslında baş fiyat sembolik bir değerlendirmidir ve tüccar tütün almaya başlayınca hiç bir değer tanzimakta ve derhal 2-3 liraya düşmektedir.

Tütün ihracatçı tüccarları bir yandan sönürülerini kolaylaştıracak psikolojik bir ortam yaratmak için çeşitli yalanlar söylemek, öte yandan piyasa kontrolörlerine alınmak için her çağrıya başvurmak adılar. Nitekim Ege tütün ihracatçıları 20 Ocak 1970 akşamı Fuar Ada Gazinosu'nda tütün ekspertlerine bir ziyaret çekmişlerdir. Ve bu arada tüccarın ihracat yapamayacağı, çünkü dışardaki firmaların tütün almak istemekleri yalanı tekrarlamıştır.

Ayrıca iktidar ve tüccar yanlış kuralları harekete getirilmiştir. Ege Tütün Ekicileri Federasyonu Başkanı gençlik temsilcilerinin köylülerin ekonomik mücadelelerine yardımcı olmasını engellemek için «Biz onların işlerine karışıyor muyuz? Oular da bizim işimize karışmasınlar» şeklinde konuşmuştur. Tütün üzerine oynanan büyük oyular açıklayan bir inceleme daha, yanda okurlarımıza sunuyoruz.

ÜRÜNLERİ YINE İSPANAK FİYATINA GİDEN EGE TÜTÜN EKİCİLERİ
- Kapitalistler bir yandan devlet bir yandan, sömürüyorlar! -

Tütün ekicisinin emeği üzerinde oynanan oyun

Osman ÇALLI

Tütün konusunda birbirini ardına çıkarılan ve araci tüccara istediği olanakları sağlayan iki yeni yasayı incelemeye girişmeden önce, tütün ekicileri ile tüttün tüccarlarının örgütleri üzerinde durulmak biraz.

Yetiştiricinin örgütü, Türkiye Tütün Ekicileri Federasyonu'dur. Çeşitli tüttün bölgelerinde kurulmuş ekici birliklerinden doğmuştur. Federasyon yöneticileri, siyaset iktidarlarla yakınlıklarıyla tanınmış kimselerdir. Ekicileri hükümetlerin koşulları doğrultusunda zorlamakta başka hiçbir şey yapmamışlardır. «Atatürk bize esfendi köylü derdi» gerekçesiyle ekicilerin anayasal haklarını bile kullanılmalarını engellemişlerdir. Üç yıldan beri yapacakları «Tütün Ekicilerinin Ankara Yürüyüşü» sözde kalmıştır. hep-

1. Tekel İdaresi, kendi fabrikasyon ihtiyacını karşılamak amacıyla ekiciden tütün alacaktır. Aldığı tüttünlerden çıkışak stok fazla tüttünleri satabilecektir. (Madde 38-c)

2. Tütün tarım satış kooperatifleri ve tüttün satış merkezleri kurulacaktır. Bunların kuruluşu ve işleyişleri ayrıca düzenlenecektir.

● Tütünde İki Yeni Yasa

Eylemleriyle burjuvazinin çıkışlarının koruyucusu ve savunucusu olduğunu açıkça ortaya koyan A.P. iktidarının yönetiminde, Türkiye tüttünlüğünün üzerine oynanan «Büyük Oyun» kapıları ardına dek açan iki yasadan ilki, 9.5.1969 tarih ve 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Kanunu'dur (1). 3437 Sayılı yasayı yürürlükten kaldırılmıştır. Getirdiği değişiklik iki noktada toplanabilir:

«Kanunlaştıran yeni tüttün kooperatifleri tasarısının birçok problemlere çözüm yolu bulacağımıza inanıyoruz... Tütün ekicilerinin menfaatlerini koruyarak tüttün konumunda müstahsili bir araya toplayacak ve onları güçlendirme kavutacak böyle bir teşkilatın kurulması her baksından çok faydalı ve yerinde bir harketdir. Ko-

operatifin ilk sermayesini teşkil edecek olan para, vakitte ekicilerden kesilen %5 ler olsa gerekir. Bu parasın sahibinin bir kısmı bugün hâlâ değildir. Bunların varisleri, sahibi bulunduğu hisselerini evnisi etmektedirler. Kooperatifin istihsal hâlinde büyük bir boşluğu dolduracağımıza inanıyoruz...»

Yukarıdaki sözler, tüccarın örgütü olan Türkiye Tütünçüler Federasyonu Başkanı'nındır (2). Başkan 25.12.1969 tarih ve 1196 sayılı Tütün Tarım Satış Kooperatifleri ve Bölge Birlikleriyle Türkiye Tütün Tarım Satış Kooperatifleri Genel Birliği Kanunu'nun (3) çıkarılmasından duyduğu memnuniyeti belirtmektedir.

İşte, «Büyük Oyun» kapıları açan yasalardan ikinci de budur... Yasannın ikinci maddesinden anlaşıldığına göre, kooperatifin sermayesini 29.3.1950 tarih ve 5628 sayılı Türk Tütün Ortaklısı Kanunu görevi ekiciden kesilerek birbirinden paralar meydana getirecektir. Kooperatiflere ortak olmak zorunlu yoktur, ama ortak olmamış ekicilere veya mirasçılarına biriken paralar 10 yıl sonra ödenecektir (Madde 3).

Ortada birbiri içine geçmiş üç kuruluş vardır: Tütün tarım satış kooperatifleri; bölge birlikleri; Türkiye Tütün Tarım Satış Kooperatifleri Genel Birliği...

Tütün tarım satış kooperatiflerinin ve bölge birliklerinin amaçlama hiç değişmemiştir yasala. Yalnız, yapabilecekleri işler 5. maddede sayılmıştır: «Tütün satış kooperatifleri ve birlikleri ana sözleşmelerinde yer alacak esaslar dahilinde kuruluş amaçlarına uygun kuruluşlara ortak olabilir veya ortaklık kurabilir... Banka ve sigorta şirketlerine iştirak edebilir veya kurabilir, sigorta acentalığı yapabilir.»

Genel Birliği'nin amacı ise, «... Türk tüttünlüğünün mevzu ve meşelerini bölgeler arası işbirliği termin etmek suretiyle incelemek, tüttün alım satımının nizam içinde cereyanını sağlamak, tüttünlüğün kalkındırılması ve teşkilatın takviyesi için gerekli tedbirleri almak, birlikler ve kooperatiflerce tatbik edilecek kararlar itтиhaz etmeköt.»

Yasa ayrıca, tüttün satış merkezlerinin kurulmasını öngörmektedir. Bölge birlikleri, kendilerine devredilen ekici paralarının %25 ini bu merkezlerin kurulması ve işlenmesi için kullanacaklardır. Satışların açık artırma ile yapılması zorunlu tutulmuştur. Tütün satış merkezlerinde yapılmayan alım satımlar geçerli sayılımıyacaktır.

● Arka Plandaki Amaçlar

1177 ve 1196 sayılı yasaları ana çizgileriyle tamittik. Güdülen arka plandaki amaçları sırayabiliz aratık:

a. Tekel'i yurt içi tüketime denk tüttün almaya zorlayarak kendi çevresine kilitlemek. Yaprak tüttün ticaretinde rakip olmaktan kaçarak, yabancı ülkelere tüttün satımında salt tüccarı egemen kılmak. Böylece

Devrimci gençler ekicilerle beraber

Iktidara yakın Tütün Ekicileri Federasyonu'nun cırkin açıklaması ve suçlamalarına rağmen, devrimci gençlik, bu yıl da İstanbul, Ankara ve İzmir'den gruplar halinde tüttün piyasasının açıldığı bölgelere giderek ekicilerin ekonomik kavgasına katılmışlardır.

Dev-Genc'e mensup Üniversiteliler devrimci gençlerle Tütün Ekicileri Sendikası, Akhisar'da tüttün sönürüsünü protesto mitingi düzenledi. Yerel piyasaların açılmamasından hemen sonra tüttün fiyatlarının düşüklüğünden protesto ettiler.

Mitingden sonra bir yürüyüş yapan gençler ve ekiciler, ellerinde «Cefa ekicinin, sefa tüccarın», «Bir kilogram Efes 300 lira, bir kilogram tüttün 3 lirax», «Yüzde 5'er ne olsat», «Insanca yaşamak istiyor», «Ekici, kooperatif istiyor», «Ekmek bize, yemek tüccarın», «2,5 milyon ekiciyi düşünüm» gibi sloganları protesto ve direniş hareketini sürdürmeleridir.

Piyasa açılmışdan önce Ege Bölgesine ANT'in afişlerini gösteren ve arası arkadaşlarla birlikte birçok ekici ile görüşmüştüler.

10 dönen toprak kiralayabilen toprak sahibi, ekici ile birlikte toplam maliyet hesapları, ekicinin zar durumuna ortalaya kaymanı beklenmektedir. ● dönen

tariha kira 1200 liradır. Birinci ve ikinci kat toprağı traktörle sırme 225 liradır. Üçüncü kat hayvanla sırme 160 liradır. Tırnak surgusu 60 lira, döküm masrafı 1038 lira, döküm amelenin taşıma ücreti 125 liradır. Gübre masrafı 60 lira, fide döküm yeri hazırlama 130 lira, fide yesilteşte ve bakımı 300 lira, bir kere çapı 350 lira, yaş tüttün karma 2400 lira, ambara taşıma 30 lira, kalıp haline getirme 225 lira, ilaç ve ilaçlama 180 lira, ambalaj ve paket masrafı da 60 liradır. Yani toplam gider 6803 liradır.

Tarladan 890 kilo tüttün elde edilmiştir, yani bir kilo tüttün 765 kurusuna malolmuştur.

Geçen yıl aynı tarladan elde edilen tüttün (80-85 randıman) 800 kurusdan satılmıştır. Tabii ekicinin bu yıl beklediği tek şey, geçen yılki fiyat elde edebilmektir. Eğer bunu başarılırsa günlük kazancı 85 kurus olacaktır. Yani bir ekici ailenin coluk çocuğuya birlikte bir günlük kazancı 85 kurusla gelmektedir.

Tütün ekicisine karşı en büyük oyular ise emperyalizmin tüttün şirketleri tarafından oynamaktadır. Tütün ihracatçıları çeşitli ithalat ve ithracat oyularını kullanarak, enflasyonist politikalardan faydalananak büyük vurgular yorummaktadır. Vurgular kaftı üstünde gözükmemektedir ve görükmeksi de imkansızdır.

ANT'ın 160. sayısında genel bilgi verdiğimiz tüttün meselesi bugün bütün Egelleri mesaj etmektedir. Sosyalist militanlar tüttün ekicisini kavgalarında yalnız bırakmamalı ve bu meselelenin ekonomik ve siyasi bütün yönlerini ögrenerek tüttün ekicilerinin kavgasına girmeli ve kavgayı sadece piyasa süresince değil, tüm yıl boyu sürdürerek doğru yönlere aktırmalıdır.

TUTUN EKİCİSİ ARKA DERNEK KURDUK BİRLEŞELİM

VE EKİCİ DİRENİYOR

- Ekonomik savaşta dırılık -

Devlet yerine bir avuç özel kişinin elinde sermaye birikimini gerçekleştirmek.

b. Ekiden çok tüccarın yaralarını tütün satış merkezlerini ekicinin parasıyla kurmak. İşleyiş giderlerini yine ekicinin sırtından karşılayarak hazırla konmak.

c. Amerika'da uygulanan açık artırma ile satış usulünü getirerek yetişiriciyle topla oynarcasına oynamak. Bugün satmazsan yarın hiç alan bulunmaz, telkinile ekiciyi sindirip tüttüneri ıspanak fiyatına kapatmak.

d. Tarım satış kooperatiflerinin kuruluşlarındaki ana düşüncesi bir yana itip, köylünün ekmeğinden kesilerek biriktirilen paralarla -140 milyon liraya yakın olduğu sanlıyor- ayrıca ortaklık payı olarak tılyonlarca lirayı bankacılık ve sigortacılık yapabilirsiniz diyerek sermaye çevrelerinin buyruğuna vermek; yoksa insanları araç durumuna düşürmek.

e. Türkiye Tütün Tarm Satış Kooperatifleri Genel Birliği yöneticilerine güvenilir adamlarını kümelerek, hükümetlerle yetişirici karşısında getirmeksızın, yüzbinlerden oluşan ekici kütlesini devletin altında tutmak.

Görünen Köy ve Devrimciler

Görünen köy gösterici istemez, denir ya. Bu da öylesi işte. Her şey açık seçik ortada... Binlerce tüttüncü aile ucuruma yuvarlanmak üzere. Kurulacak kooperatifler gerçekte tarım satış kooperatifleri olmayıp tüccara satış kooperatifleri olacak...

Oynanan oyular yasalar kesinleşmeden önce gün ışığına çıkarıldı. Durum değişir miydi, bilinmez. Ne var ki, Türkiye'nin tek gerçek cephesi olan sosyalist cephe, militanıyla, yazarıyla, çizeriley, parlamentöriyle yeterince eğilmemiştir tütün sorununa. Artık yapılacak şey, oyuncun iç yüzünü halka anlatmak, kendi sorununa kendisinin sahip olmasını biran önce sağlamaktır.

(1) 30.5.1969 tarihli Resmi Gazete
(2) 13.1.1970 tarihli Milliyet Gazetesi sayfa 9.

(3) 6.1.1970 tarihli Resmi Gazete

İNCELEME II

Aldanmalara Karşı

Mehmetcan KÖKSAL

Geçen yazımızda, teori açısından devletin siyasal eylem içerisinde oluşmanın ana çizgilerini vermiş ve nasıl bir mücadele sonucunda, eylem veya görevlere araçlık ettiğini belirtmiştim.

● Bulnara karşılık, günüümüzde Refah Devleti diye ileri sürülen ve sınıf mücadeletini yok sayıp, siyasal eylemin siyasallığını inkar eden varsayımlı bu olusun sonuçlarını gözden silmek gereklidir. Refah Devleti, mücadelenin gerçek araçlarını değiştirmek istemektedir. Devlet, bu varsayımda, siyasal bir eylem veya görev ifa etmeyip görünümek peşindedir. Çünkü, eğer böyle bir eylem veya görevde girişir ise, sınıf mücadelesini ve baskusunu içeren, hatta ilerisi için de öngören eylemlerde bulunmak zorunda kalacaktır. Devlet ve iktidar tepeyi taklit göstererek, onu analadığı eylemleri onun görev alanından çıkarmaktır bu.

— Oysa «Devlet, sınıf gelişkilerini yavaşlatmak ihtiyacından doğduğuna göre, fakat kendisi de gene bu gelişkiden meydana geldiğine göre, kural olarak en güçlü bulunan sınıfın iktisadi bakımından egemen olan ve bunun yüzünden de egemen sınıf olmaya yükselen, böylece de ezilen sınıfı sönürmek için yeni araçlar elde eden sınıfın Devleti...» olduğu hatırlanır (Engels, *l'origine...*), bu Refah Devleti, Devletin bir sınıfı ele geçirildikten sonra geleceğini güvence altına almak endişesine dayanıyor.

Sosyal Demokratların çıkmazı

● Onceki yazımızın verileri açısından yapacağımız başka bir eleştiri de, kim de fa canlandırdığını gördüğümüz Sosyal Demokrasi uygulanalarına karşı yürütmek istiyoruz: Siyasal mücadelenin sınıfı niteliğini silmek için, sosyal demokrasi görüşü, Devletin teknik ve iktisadi, siyasal, ideolojik eylemlerini parçalar halinde ele almak gereğine dayanır. Çünkü böyle olunca, Devletin değişik düzeylerdeki eylem veya görevleri ayrı ayrı ve bağımsız olarak belirecek, iktidar için de siyasal mücadele asla gerçekleştirmeyecektir. Hatta dialektik ilişkide, böyle bir mücadelenin belirenemesi, diğerlerini de felce uğratabilir. Bunun sonucunda da, Devlet hiçbir zaman tarihsel bir değişiklik gerçekleştireceğ ve topluma, sınıflar olgusu dışında soyut bir takım ilişkileri yüzeye sürdürmekle yetenecektir.

● Gene onceki yazımızla, teorik olarak belirttiğimiz, Devletin üç eylem düzeyinin açacağı bir başka özümleme de, ATÜT bakımından olacaktır. ATÜT'in Despotik Devlet üzerindeki bir takım bilgilerde, Devletin zadece teknik ve iktisadi eylemde varlığını ortaya koymuş, böylece de Türkiye bakımından yetersiz açıklamalara götürecek, siyasal eylem ve mücadeleyi dışarıda bırakacağının kanısındayız. Devlet ile tek-

Ferruh Doğan

nik ve iktisadi eylemleri, kendisine özgü bir üretim tarzı olarak ele alan ATÜT'in, artık böyle bir yoldan Devletin siyasal düzeyini canlandıran bir siyasal eylemi ve marksıcı anlamda sınıfların ve onları mücadelelesi olamayacaktır.

Devletin topluca etkenliği

● Böyle bir açıklamanın hemen ardından, yeniden Devletin topluca etkenliği üzerinde durmak gerekiyor: Bu etkenliği soyluşturan olsun, siyasallığı bütün değişkenlerde (hem siyasal, hem teknik ve iktisadi, hem hem de ideolojik olmak üzere) belirten bir olgu olduğunu işaretlemiştir. Şimdi da aynı izaretleyelim ki, bu etkinlikten çıkarılacak veriler, doğrudan doğruya Devletin kaynağının ve doğusunun ortaya konmasına ve bu konularda Marx ve Engels'in anıtsanmasına bağlıdır. Bunu da zorunlu sınıf, çok defa söylemiş gibi, onlarca bize aktarılan tarihsel verilere dayanıp kalmaktadır.

Burada daha baştan belirtsemiz gidip çizgisi, skendiliğinden sınıfı olmakla skendisi için sınıfı olmak arasındaki sıralanır. Böyle bir sıralanmadan sınıfın Devlet veya iktidarın yakalanması olağanlarının taşıdığı bir önem vardır. Bu önem de, Devletin siyasal mücadele düzeyinde dialektik ilk eylem veya görevde doğrulması olarak, sınıfın «iktisadi yönetim» diye belirir. Emek ve emeğin verimliliğinin sönümlümesi düzeyinde, bu «iktisadi yönetim» aksılıkla ortaya çıkar.

Anca, sırup gitmekle olan polemikte, bu konuda bir karıştırma veya dikkatten kaçan bir nokta vardır: Bu «iktisadi yönetim», çoğu defa iktidar ve hatta Devletin karıştırılmışlığıdır. Bu yanlışlı düzeltmek için, Devletin eylem veya görevleri bakımından onceki yazımızda verdığımız ayırmalar üzerinde israrla dursmak, onun teorik kesinliğini unutmanak gerektir. Esasen, Engels'in egemen sınıf ile işbölümü arasındaki bağıntıları aksılarken verdiği bilgilere şırasıyla da, doğrudan doğruya Devlet hakkında verdiği ve etkardığı sonuçlamalara şaplanmakla yeterlidir, bunun böyle olacağı şüphesizdir.

Devletle ilgisi bakımından, egemen sınıf sözçülüğü ile çalışma sürecinin ve daha da özellikle emeğin verimliliğini ele alırsak, yukarıda işaretlediğimiz iş bölümünün olgunluğun aydınlığı ıktidiği görülecektir. Devletin buradaki etkisi, aynı bir işletmedeki kapitalistin etkisi gibi olmaktadır: İşletmeciliğinin gereği, emeği kendisi örgütleyecektir ve onu gene kendisi denetleyecektir. Lenin'in 1917 ve 1920 yılları arasında yazılarında sık sık sözümüz ettiği, Devletin muhasebeci eylem ve görevi de, aynı dialektik teknik ve iktisadi nitelikteki eylem ve görevinin bir görünüşünden başka bir oluş değildir. Şu sıralarda polemikte tekrarlandığının aksine,

bu görevlerin birer iktidar olamayacağı aksıktır. Hele Devletin skendisi (!) asla olamazlar. Oluğu kadar ile, Devletin, belli bir düzeye de beliren birer eylem veya görevidirler.

● Bu gibi eylemleri ile iktidarda bulunan sınıf, muhasebe ve iktisadi eylemlerini birleştirerek, kendisini «egemen sınıf» olarak ayakta tutmanın yollarını gerçekleştirebilir. Bunun başlıca örneği de, eskiyen üretim ilişkilerinin siyasal eylem veya görevlerin desteği ile yaşamaya devam ettirilmesidir.

Anıtsak bu eskilik, üretim ilişkileri ve güçleri arasında kesin bir uzlaşmazlık yaratırırsa, artık bir iktidar değişikliği kendisini kabul ettiğinde aksımlara girmişi veya ona yönelik olağanır. Bunun içindir ki, «egemen sınıf» her sürede sen güçlü sınıfı değildir. Burada da, teorik kesinliği şematik mekaniklilikle karıştırınır. Kaldı ki, bunun bir ucu da, sınıfların iktidar mücadelede kaderciliğe bırakılması olmaktadır.

Aldanışlar ve sapmalar

Doğrudan doğuya objektif kanunlarla beliren bu olumsa, aynı yoldan emperyalizm ve ona karşı olguda da ortaya çıkacaktır. Ancak, öncelikle olduğu gibi, burada da Devletin oynadığı rolde, «subjektif nitelikli şartlar» olarak beliren bir direniş vardır. Bu subjektif engellenebilir yukarıdaki objektif kanunları aymaştırır bir yanıltıcı da görnicketir. Oysa bunlar birbirinden çok değişik olarak ortaya çıkarır. İlk bir etki olduğu halde, ikincisi ona karşı bir tepki ve hatta baskıdır. İşte bu bile gösteriyor ki, Devlet, iktisadi bir temelin üst belirtisi de olsa, Devlette siyasal olanın ortaya konması, dialektik bakımından ondan daha öncelikli bir önende görülür. Ekonomizm ve oportünizm bu ilişkiye göremezdikleri için, siyasal eylem mücadelede dağıtılmaktadırlar. Bu onlarla sınıflar arasındaki siyasal mücadeleyi, Devlet ve iktidar açısından belirtmemelerindendir. Gene aynı anda bu sapmaların siyasal mücadelenin bilişlenmesindeki ve ideolojik değerler kazanmasındaki engelleyiciliği de unutulmamalıdır.

Bütün bunlara, «siyasal» in üzerinde yapılacak tartışmaların, bu sıralarda, nasıl kolaylıkla bir teori mekanizminin giyotinine terkedildiğini göstermek istedik. Bunlardan kurtulabilmenin tek yolu, teoriyi, şematik ve hemen hemen evrensel bir araç olarak alıp model kaynaklarını karalayarak emrediciliğe sokmak budalalığından vazgeçmektir. Bu, teorinin gerekini yerine getirmeye götürecektir, bizi. Bunun karşısına dikkileşenlerin, ilk müracaat kaynakları yapan kopullar, ilişkiler ve gene teorinin ta kendisi olacaktır. Bu yolda başarıya ulaşanlar, hep bunu yapmışlardır.

GENÇLİK SORUŞTURMASI

Su anda ülkemizde sosyalist mücadeleyi yürütten en aktif militanlar, hiç şüphesiz gençlik kesimindedir. Bu genç militanlar, işçilerin, köylülerin ekonomik ve demokratik mücadelelerinde aktif destekleyici, yürütücü olarak yer almaktadır. Bu somut durum ülkemizdeki gençlik olaylarına bakış açısından değişik olmasını gerektiriyor. Sürekli olarak gençlik meselesine yaklaşımalar getiren ANT, gençlik meselesini sosyalist mücadele bütünü içerisinde sergilemek amacıyla aşağıdaki soruşturmayı düzenlemiştir:

I— POLİTİK ÖRGÜT VE GENÇLİK ÖRGÜTLERİ

1. Su andaki mevcut parti ile devrimci gençlik örgütlerinin ilişkileri ne olmalıdır? Mevcut partinin içi sınıfının özergütlü olmaması, içi sınıfının politik hareketi ile gençlik hareketi arasında olması gereken bütünlüğü zedeliyor mu? Bir başka deyişle devrimci gençlik örgütleri Partinin bir kısım görevlerini üstlenmek zorunda kalıyorlar mı?

2. Eğer devrimci gençlik örgütleri yukarıda sözü geçen bazı görevleri üstleniyorsa, bu görevleri başarmada, kitlelerle bağ kurma yolunda nasıl örgütlenmelidirler? a) Gençlik

örgütleri dışında, b) Örneğin devrimci gençlik örgütlerine bağlı işçi-köylü birlikleri şeklinde.

3. Gençlik örgütlerinin işçilik kapsamı üniversite gençliğinin sınırlarını aşmalı mıdır? Böyle bir atılım içi sınıfının politik hareketine bir katkı olabilir mi?

II. DEVРИМСИ GENÇLİК ÖRGÜTLERİ ve DIGER GENÇLİK ÖRGÜTLERİ

1. TDGF'yi temel devrimci gençlik örgütü olarak kabul ediyor musunuz? Etmeyorsanz nedenleri? Ediyorsanz TDGF ile sosyalistlerin yönetimindeki diğer gençlik örgütleri arasındaki ilişkiler ne olmalıdır?

2. Devrimci gençlik örgütleri bir merkez

etrafında toplanabilirler mi? Bunun biçimini nasıl olmalıdır?

3. TDGF'de dahil sosyalistlerin yönetiminde olduğu gençlik örgütleri orta sol, sosyal demokrat vs. gibi örgütlerle karşı ne gibi bir tutum içinde olmalıdır?

4. Üniversitelerde küçük burjuva ideolojilerin yaygınlaşmasını karşıda sosyalist gençlerin tutumu ne olmalıdır? a) Üniversite içi propagandannın mahiyeti ne olmalıdır? b) Örgüt içi eğitim nasıl olmalıdır?

III— GENÇLİK ÖRGÜTLERİ ve DEVРИМСИ EYLEMLER

1. İşçilerin kendiliğinden gelme hareketleri

Devrimci Gençlik Liderleri

ATTILA
SARP
(TDGF
Başkanı)

● Politik Örgüt ve Gençlik Örgütleri

1 - Devrimci gençliğin ilişkisi, şüphesiz devrimci parti ile, o da örgütsel bağımsızlığını koruyarak olacaktır. Devrimci parti, kitlelerin peşinden giden, yöneticileri içi sınıfı ideolojisine karşı olan bir parti değildir. Bundan dolayı Türkiye'de bugün mevcut olan parti ile gençlik örgütlerinin ahenklesmesi söz konusu olamaz. Mevcutla ilişkili kurma değil, siyasi örgütü doğru devrimci çizgiye getirme yolunda çaba gösterme en doğrudur... Şüphesiz devrimci gençlik örgütleri, partinin bir kısım görevlerini üstlenmek zorunda kalıyorlar ve bu içi sınıfı ideolojisini benimsemis «gençliğin kitlevi teşkilatları» ile bir görev sevk ediyor. (Şüphesiz bu ikili görev geçici olacaktır.) Hem «gençliğin kitlevi teşkilatı» olarak geniş gençlik hareketlerini yürütme, hem de milli sınıf ve tabakaların sınıfları arasında doğru tavrı alabilme yeteneğine sahip devrimci kadrolar yetiştirmeye. Hem gençlik örgütü olarak gençlik hareketlerini yürütme, hem de gerçek demokrasının kurulması doğrultusunda içi sınıfı ve köylülerle kaynaşma...

2 - Söz konusu olan sosyalist ideolojiyi benimsemis gençliğin örgütlenmesi ise, bu kitle örgütlenmesi olacaktır. İçi sınıfı ideolojisini benimsemis içi-köylü-ögrenci-gençliği aynı çatı altında teşkilatlandırmaktır görevimiz. İçi-köylü birliklerinin önumzdeki dönemde teşkilatlandırılması doğrudur. Gençlik örgütlerine bağlandırılması pratik olarak doğru değildir.

3 - Zaten aşmıştır. Böyle bir soru şimdiden gençlik kavramının öğrenci ile özdeş tutulmasından doğmaktadır. Gençlik toplumunun özellikle öğrencinin gören kesimi ile içi sınıfı ve köylülerin en dinamik kesimidir. Bütün pratikte doğruluğu bakımından öğrencinin gençliği, içi-köylü gençliği ayırmamız gereklidir. Bunun için de içi sınıfı ideolojisini senimsemis gençliğin kitle teşkilatı olan TDGF'ye içi ve köylü gençliğin örgütlerini bağlıyoruz. Gençlik hareketlerinin yeni bo-

yutlar kazanmasına yol açacak böyle bir ayrim, giderek içi sınıfının ve köylülerin politik hareketine uzun vadede önemli katkıları bulanacaktır.

● Devrimci Gençlik Örgütleri ve Diğer Gençlik Örgütleri

1 - TDGF'nin toplumumuzun temel devrimci gençlik örgütü olduğu objektif bir gerçektir. İçi sınıfı ideolojisini benimsemis gençliğin «kitlevi teşkilat», TDGF'da ve onun denetimi altında olmayan «sosyalist örgütlerin yönetimindeki diğer gençlik örgütler» yoktur. İflas etmiş oportünizmin içindeki bocalamalarını ciddiye almak, oportünizme karşı ideolojik mücadeleşini vere vere gelişen TDGF'yi yanlışlara sürükleyecektir. Yanlış iş yapmamak kararlıyız.

2 - İçi sınıfının devrimci kavgasına inanan gençlik örgütü ile küçük burjuva ideolojisini benimsemiş «gençliğin kitlevi teşkilatları» ile bir görev sevk ediyor. (Şüphesiz bu ikili görev geçici olacaktır.) Hem «gençliğin kitlevi teşkilatı» olarak geniş gençlik hareketlerini yürütme, hem de milli sınıf ve tabakaların sınıfları arasında doğru tavrı alabilme yeteneğine sahip devrimci kadrolar yetiştirmeye. Hem gençlik örgütü olarak gençlik hareketlerini yürütme, hem de gerçek demokrasının kurulması doğrultusunda içi sınıfı ve köylülerle kaynaşma...

Bunun biçimini, eylem içinde geçici merkezi örgütlenmelerdir.

3 - Önumzdeki devrim adım, Milli Demokratik Devrim'dir. İçi sınıfı ideolojisini bizi bu devrimi yapmakla görevlendiriyor, içi sınıfı ideolojisini kavramış gençliğin kitlevi teşkilatı, bütün anti-emperyalist ve anti-feodal mücadelelerde küçük burjuva ideolojisini benimsemiş gençlik örgütlerinin ittifakını sağlamaktır. Küçük burjuva ideolojisini devrimci atılımını engelleyen Milli Cephe bozguncularına, tipki sosyalist adı altında devrimci atılımları engelleyen oportünizme karşı paslı mücadele verdiysek, aynı uyanıklığı göstereceğiz.

4 - Üniversitelerde küçük burjuva ideolojisini değil, içi sınıfı ideolojisini yaygınlaştırıp, içi sınıfının objektif bir gerçektir. Saflarımızda küçük burjuva eğitimi eylem içinde yok edilmeye çalışılacaktır. Üniversitelerdeki küçük burjuva ideolojisi, ideolojik mücadele ve devrimci pratik ile etkenliğini azaltacaktır. Bunun için de örgüt içi eğitimimizin pratikten kopuk olmaması gereklidir. Örgüt içi ideolojik eğitim konusunda en büyük tehlike, gençlerin «Birer laf ebesi ve palavrası» olarak yetişmesidir.

● Gençlik Örgütleri ve Devrimci Eylemler

1 - Bu konuda geniş pratığım olmadıgından, İstanbul Bölge Yürütmeye'den cevap verecek arkadaşımın görüşlerine katılıyorum.

2 - Demokratik köylü hareketleri karşısındada gençliğin görevi, köylünün devrimci mücadelede finilen görev almak, enerji ve dinamizmini, cesaret ve fedakarlığını onlara nakletmektedir. Gençlik hareketleri içinde kazandığı teşkilatçı, sevkedici nitelikini köylüye kazandırmaktır.

Köylülerin bilinçlendirilmesi, onun toprak mücadelekesine politik yön vermekle, girmiş olduğu mücadeledenin politik çerçevesini ve özellikle emperyalizme ilişkin görüntüsünü bilincine yerleştirmekle sağlanabilir. Köylülerin teşkilandırmasında statik teşkilatlardan kaçınmalı, hayatı olan mücadele içinde teşkilatlandırma on plana çıkarılmamıştır.

3 - Devrimci mücadeleyi yaygınlaştırmak, merkezi disiplin altında teşkilatları geliştirmek ve mücadelenin her biçimine hazırlanmak.

4 - Sistemli kampanyalar genel politikanız olamaz. Emperyalizme karşı mücadeleyi sistemli olarak yoğunlaştırmaktan söz edebiliriz.

Emperyalizmin aktuel görüntüleri kitle hareketleri için en uygun ortamı yaratmaktadır. Önemli olan emperyalizmi bütün çerçevisle halkın kitlelerinin gözleri önüne sermek, böylece hareket daha geniş çapta halkın kitlelerinin katılımını sağlamaktır.

5 - Pratik olarak merkezi bir kampanya yürütebilmemiz mümkün değil. Yalnız içi sınıfı anlaşımların açık kapitaller hükümlerinin bildiri halinde geniş çapta dağıtılmaması gerekiyor. NATO ve içi sınıfı anlaşımlar konusu, hayatın pratigi ile bağdaştırılarak halkın kitlelerine propaganda yolu ile geniş çapta anlatılmıştır.

6 - Üniversite Reformu ittifak kurduğumuz öğretim üyeleri ile birlikte yürüttüğümüz mücadelede. Yarı-feodal, yarı sömürge bir ülkenin işbirlikçi yöneticileri, üniversite reformunu ilkeleştirerek çabasındadır. Özünde üniversitelerdeki devrimci gelişmeyi susturma yatan gerici parlementerlerin ittifakının planlarını boşa çıkarma yolunda bütün günümüzü sarfedoruz. Devrimci gençlik ve devrimci öğretim üyeleri, üniversitelerdeki devrimci gelişmeyi kösteklemeyi amaçlayan bir oldu-bittiye evet demeyeceklerdir.

NIHAT AKSEYmen (SGÖ Genel Sekreteri)

● Politik Örgüt ve Gençlik Örgütleri

1 - Genel teorik planda düşünürsek, içi sınıfının öz örgütü karşısında sosyalist gençlik örgütlerinin yeri örgütSEL bağımsızlık ve tavrılarda bağımlılık biçiminde formüle edilebilir. Örgüt bağımsızlığı, adı himayeciliği, kaba kumandacılığı ortadan kaldırıracak, gençlik devrimci girişeniğini artıracaktır.

Bir kere sunu bilmek gereklidir ki, marksizm-leninizmde sosyalist gençlik hareketi, içi sınıfının politik hareketi içindedir, onun bir parçasıdır. Sosyalist gençlik örgütü, öz olarak içi sınıfı örgütlerindendir. «Kuruluya bakanlardan içi ve köylü gençliğin örgütü olan birlik, sınıfal özü bakımından proletarya örgütüdür... Çankırı proletaryanın zaferine çalışır.» (1) Bu demektir ki, sosyalist gençlik hareketinin, örgütünün, içi sınıfının politik hareketinin bir parçası olsası, ana örgütle, partileyle olan ilişkilerinden gelmemektedir. Parti ne durumda olsun, sosyalist gençliğin mücadelesi, içi sınıfı mücadeleinin bir parçasıdır. Bu nedenle, şu anda mevcut partinin öz örgüt olmaya, içi sınıfının politik hareketini parti yönünden zedeler. Partinin, sınıfının gerçek temsilcisi olmadığı durumlarda gençlik hareketinin hatalı yönlerini çekilmesi olasılığı da büyütür.

Yan örgütler, koşular ne olursa olsun, ana örgüt fonksiyonunu yürütemezler. Ancak, sorudaki gibi düşünelim, sosyalist gençlik örgütleri (devrimci sınıfı iyi açıklamayı), örneğin hangi görevleri üstlenmek sorundakalabilirler? Kitlelere politik bilinc götürme mi? Bu zaten sosyalist gençlik örgütlerinin temel bir görevidir. İçi sınıfı ve emekçileri örgütlemeye mi? Bu da öyle. Sorudaki karışıklık, sanırı, bugüne dek sosyalist mücadele veren gençlik örgütlerinin temel görevlerinin iyice belirlenmemiş olmasından gelmektedir.

2 - Sosyalist gençlik örgütleri, zaten kitlelere politik bilinc taşıma ve aynı zamanda emekçi sınıfı gençliğini örgütlemeye görevlidirler. Onun için soruyu cevaplarken, söyleyeceğim şeylerin, TİP'in içi sınıfının öz örgütü olmamasına bağlı olmadığını, gençlik örgütlerinin aslı görevleri olduklarını belirtiyim. Marksizm-leninizmde sosyalist gençlik örgütleri, sınıfal kuruluşu bakımından bir

karışında devrimci gençlik ne yapmalıdır? Sendikalar ve mahalli işçi örgütlerinde gençlerin yeri nedir?

2. Köylülerin devrimci hareketleri karşısında gençlik ne yapmalıdır? Köylülerin bilinçlendirilmesi ve örgütlenirilmesi üzerine düşününleriniz.

3. AP-CHP yakınılaşması devrimci eylemlere karşı terör getirmektedir. Gençliğin bu konuda tutumu ne olmalıdır?

4. Emperyalizme karşı mücadeleni — 6. Filo'yu protesteden başka sistemli kampanyalar şeklinde yoğunlaştırılması konusunda ne düşünüyorsunuz?

5. İkili anlaşmaların ve NATO'nun yeni söz konusu edildiği bu günlerde bu konuda ne yapılmalıdır?

6. Son gelişmelerin işığında üniversite reformu konusundaki görüşleriniz nelerdir?

Bu sayıda ilk olarak Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu Genel Başkanı Atilla Sarık ile Sosyalist Gençlik Örgütü Genel Sekreteri Nihat Akseymen'in cevaplarını sunuyoruz.

Güray ÖZ

Konuşuyor

yıgün örgütüdür. «Sınıfı kuruluşu bakımından işçi, köylü ve öğrencinin kitlevi örgütüdür. Lenin, bu birliğin emekçi gençliğin çoğuluğunu içine alması gerektiğini belirtti.» (2) İşte bu nedenle gençlik örgütleri, işçi ve köylülere dönük eylemlere ağırlık verirler ve bu sınıfların gençliğini kendi çatıları altında örgütlemeye yönelirler. Bu örgütlenmenin somut biçimini, sosyalist gençlik örgütlerinin ta kendisidir.

Sosyalist gençlik örgütünün bazı üyeleri, kendi örgütlerinin dışında, işçi ve emekçi sınıfların birtakım örgütlerinde de çalışırlar, çalışmamışlardır. Örneğin sendikalar, kooperatifler v.b... Bu yolla işçi-emekçi sınıfların gençliğini, gençlik örgütlerine aktarma olanağı fazlalaşır. Dimitrov, böyle bir çalışma ile, örgütteki işçi ve köylü gençlerin sayısının kısa zamanda iki katına çıkabileceğini belirtiyor. (3)

Devrimci gençlik örgütlerine bağlı işçi-köylü birlikleri formülasyonu bence yanlıştır. Eğer işçi gençler ve köylü gençler söz konusu ise, onlar zaten gençlik örgütü içinde örgütleneceklidir. Yok eğer işçilerin, köylülerin, gençlik örgütleri çevresinde örgütlenirilmeleri kastediliyorsa, bu da sosyalist gençlik örgütü toplu kavramının dışına düşer. Gençlik örgütlerine partisizme fonksiyonu yüklenir demektir ki, o zaman gençlik örgütünden başka birsey olumluş olur.

3 - Yurdumuzda gençlik kavramı ve ona bağlı olarak gençlik örgütlenmesi uzun bir süre yanlış yorumlanmıştır, ve hatalı uygulanmıştır. Gençlik bir sosyal sınıf, bir sosyal tabaka değildir. Her genç içinde bulunduğu sınıfın özelliklerini yansıtır. Sosyalist anlamlada gençlik, başta işçi sınıfı olmak üzere, öteki emekçi sınıf yada tabakaların gençliğidir. Yalnız üniversitelere «gençlik» demek yanlıştır. Bugün Türkiye'de politik duruma etkili olan gençlik kesimi, gerçekten üniversitelerdir. İşçi gençlerle köylü gençler siyaset platformunda benzer varlıklarını duyuramamışlardır. SGÖ, işçi gençlerin, köylü gençlerin, öğrencilerin-örbüti olarak kurulmuştur. Eylemlerinin ağırlığını özellikle fabrika ve işyerlerine verecektir.

● Devrimci Gençlik Örgütleri ve Diğer Gençlik Örgütleri

1 - TDGF, subjektif açıdan devrimcileri büyük ölçüde içinde barındırmaktadır, ancak bize temel örgüt olamaz. Çünkü:

a - Türkiye için önerdikleri devrim stratejisi yanlıştır. Önümüzdeki devrimci aşama, milli demokratik devrim değil, sosyalist devrimdir. Çok kalın çizgiler içinde özetlersen, Türkiye'de egemen üretim biçimini kapitalizm ve devletin sınıf yapısı da burjuvarıdır. Bu nedenle çözülmüş gerekten temel çelişki, emek-sermaye çelişkisidir. Bu da ancak anti-kapitalist bir devrimle çözümlenebilir. Emperyalizm ile Türk halkı arasındaki çelişki ise ana çelişki olup devrimci mücadele-

mizin bürüneceği somut biçimini belirleyecektir. Ana çelişkinin özelliği, o çözülmenden başka çelişkilerin çözülemez olmasıdır. Türkiye'nin somut durumunda ana çelişki ile temel çelişki birbirleri içinde yumuşlaşmışlardır. Yani Türkiye kapitalizmi ile emperyalizm entegre bir bütündür. Bunun için anti-emperyalist ve anti-kapitalist kavga aynı süreç içinde verilecektir.

b - Stratejinin yanlışlığı yada doğruluğu eyleme yansır. Dolayısı ile yaptıkları eylemler büyük ölçüde yanlış olmuştur. Eylemlerinin ağırlık merkezini üniversitede oluşturmuştur. İşçi sınıfına ve köylülüğe yönelik eylemlerde ise, savundukları stratejinin yanlışlığını gelen bir tutarsızlığa düşmüştürler. İşçiler, köylülüğe demokratik bilinc, milli bilinc verme yolunu izlemiştir. Oysa kademe kademe bilinc verme, opotunizmin ta kendisidir. (LENİN, Ne Yapmalı)

Biz TDGF'yi temel devrimci gençlik örgütü olarak kabul etmiyoruz. Ancak ortak hedefler için yapılacak bir eylem birliğini de her zaman gereklidir.

2 - «Aynı gençlik örgütleri arasında rekabet olacağı yerde, tüm güçlerinin birleştirilmesi, eylemlerini geliştirmede, fırsatları ve kadrolarını değerlendirmede yüz kat daha başarılı sağlayacak ve daha çabuk örgütlenmelerini, aydınlatmalarını ve işçi gençliğin hâlâ pasif olan kısmını da aktif iş ve mücadeleye çekmelerini sağlayacaktır.» (4)

likte, işçi sınıfı ideolojisi işığında ve işçi sınıfı yararına eylem sürdürmelerini sağlamaya çahşırılar.

b - Sosyalist gençlik örgütlerinin ana görevinden biri de, eğitimdir. Eğitimin amacı, bilimsel-sosyalizmi öğretmektedir.

● Gençlik Örgütleri ve Devrimci Eylemler

1 - İşçilerin kendiliğinden gelme hareketlerine sosyalist gençlik katılmak, desteklemeli, doğru bilince ulaşılmalıdır, ancak oportunitizm teorisini olan, öncü işçi sınıfının partisinin yönetici rolünü filen reddeden spontane eylemi teorisine angaja olmadan bu işleri yapmalıdır. (5)

Sosyalist gençler, sendikalarda ve mahalli işçi örgütlerinde çalışmalıdır.

2 - Sosyalist gençlik, köylülerin devrimci demokratik hareketlerine katılmak, desteklemeli ve de bunu yaparken onlara proletaryanın yönetimindeki işçi-yoksul köylü asgarı temel ittifakının gereğini anlatmalıdır. Köylülerin bilinçlendirilmesinde bu mesele çok önemlidir. Çünkü, ancak işçi sınıfı asgari mültefiyi yok ul köylü ile beraber ve azamı değisen bir ittifaklar tabanı ile ittifaka geldiğinde köylülüğün sorunları çözülmeyecektir.

3 - AP-CHP yakınılaşması devrimci hareketi ezmek içindir. Sosyalist gençlik, bir yanda kendisini küçük-burjuva sapsınlardan arındırıp saflarını güçlendirirken, öte yanda ülkenin tüm emekçi gençliğini anti-faşist hareket içerisinde birleştirmeye çalışmalıdır.

4 - Anti-emperyalist mücadeleye zaten, saade 6. Filo'ya karşı protesto gösterileri ile erilemez. Türkiye'de devrimci eylemin ulasığı aşamanın gerektirdiği biçimde sistemi

hareketler düzenlenmelidir. NATO, ikili anlaşmalar. Ortak Pazar aleyhine kampanyalar açılmalıdır.

5 - Almanya Türk Toplumcular Federasyonu (ATTF) de aynı konuya ele almış ve yakında bir kampanya açacağını SGÖ'ye duyarlıştur. Bu kampanyanın orada başlatıldığı gün, yurdumuzda da dayanışma olarak bu kampanya açılabilir.

6 - Burjuva döneminde, bir burjuva üst yapı kurumu olan üniversitede yapılacak en köklük reform bile çok sey getirmeyecektir. Ancak demokratik hakların genişletilmesi mücadelede sosyalistlerin görevleri arasında olduğundan, hem de bu yolla üniversitede gençliğinin somut problemlinde öncülik ederek üniversitede sosyalist safları yaygınlaştırmak söz konusu olacağının, üzerinde önemle durağıdır.

1) Bulgaristan'da Devrimci Gençlik Hareketi, Narodna Prosveta, Sofya, 1966, S. 5
2) A.g.e.

3) Georgi Dimitrov, Seçme Eserler, Cilt 11, S. 188

4) A.g.e., S. 429

5) A.g.e., S. 188

GELECEK HAFTA

ÜÇ GENÇLİK LİDERİ KONUŞUYOR

KÜÇÜK BURJUVA SOSYALİZMİNİN MÜCADELE YÖNTEMLERİNDEN BİRİ

- Çarlık Rusyası'nda bireysel terör hareketleri -

Devrimci müdeleler zaman zaman dar boğazlara girerler, hattâ bu sıkıntı dönemlerinin uzadığı da olur. Sosyalistlerin öncülüğünde yürütülmekte olan Türkiye devrimci müdelesinin bugün ciddî sorunlarla karşı karşıya bulunduğuna şüphe yok. Ne var ki, bütün bu sorular, bilimsel sosyalizmin içinde devrimci pratığın gelişmesiyle mutlaka çözülecek, içinde bulunduğuunu dönenç güçlü bir aşamaya ulaşacaktır. Hareketünüzün bugünkü iç ve dış dinamigi, karşımızdaki güçlerin ışesinden gelecek boyutlardadır.

Sosyalistler arasındaki görüş ayrılıklarının devam etmesi, yanı gruplaşmaların ortaya çıkması, bu parçalanma sürecinin uzayacağı, genel bir toparlanmanın hayli gecikeceği kanısının yaygınlaşmasına yol açtı. Biz bu katkıya katılmıyoruz. Mevcut görüş ayrılıklarının temeline inip bilimsel sosyalizmin iklerini hâkeme kâğıt kıldırmış olcuside ve teorinin öngördüğü devrimci pratigi gerçekleştirdigimiz oranda ilke ve eylem birliği sağlanacak, müdelemiz güçlenecektir.

Sosyalistler içindeki son gelişmeler, temel ikeler üzerinde kurulmuş kampların sağlığı olağanlaşmış, yanı gruplaşmalarla yolaçacağı, bir kez daha göstermiştir. Grupların birbirleriyle ve kendi içlerinde sürdürükleri tartışmalar olunur, bir doğrulukta gelişmektedir. Bütün bu tartışmaların ideolojik muhtevası, işçi sınıfı sosyalizmi ile küçük burjuva sosyalizmi (oportunizm) arasındaki uzlaşmaz ihtilaftan ibarettir. Devrimci yararları izleyen arkaşalarla yararlı olabilecegi düşünüseyle küçük burjuva soluluguunu genel olarak sergileyelim.

● Küçük Burjuva Sosyalizminin genel nitelikleri

Küçük burjuva özelliğinin, devrimci sürecin zayıf dönemlerinde kendini göstermesi, bu sınımları genellikle «sağ» nitelikte ortaya koyar. Ülkenin liberal küçük burjuva aydınlarının sözde sosyalist aydınlar üzerindeki etkileri de, sınımları rol oynar. Ayrıca, kapitalizmin gelişmesinin yaratığı «içi aristokrasisi», uzlaşmacı sosyalistlerin temel dayanakları arasındadır. Su halde, cogu kez, «sağ» biçimde beliren sınımların hepsi küçük burjuva sosyalizmi (oportunizm) adı altında toplayabiliriz. Oportunizm, «bukalemun gibidir», devrimci mücadelenin her döneminde çeşitli görünümle ortaya çıkar. Aynı dönemlerde, farklı biçimlerde birden fazla oportunizmin yanına yeraldığı, hatta birbirleriyle mücadeleye girdiği çok görülmüştür.

● Küçük Burjuva Sosyalizminin genel nitelikleri

Küçük burjuva sosyalizmi, bilimsel sosyalist teorinin proletaryanın ideolojisini olduğunu kabul etmez, yada kabul eder görürerek getirdiği yorumlara proletar ideolojisine sırt çevirir. İşçi sınıfının örgütlü hareketini ve onun ikelerini reddeder. Maksizmin «sınıf mücadeleleri» sözünü bir yana iter. Egemen sınıf ve güçlerle uzlaşma temeli üzerinde işçi sınıfını üç beş reform karşılığında satmak ister. İşçi sınıfını parlamentar ve ekonomik mücadele alanına hapsederek, siyasi mücadeleyi elinden geldiği kadar geciktirmeyi amaçlar. Proletaryaya dışarıdan bilinc verme ilkesini kabul etmemip, bilinçlenmenin kendiliğinden

olacağını savunmağa çalışır. Proletarya ile diğer sınıflar arasındaki farkları küçümseme, işçi sınıfı ile köy küçük burjuvazisi ve diğer emekçi tabakaları özdes göstermeye uğraşır. Proletarya ile hakim sınıflar ve güçler arasındaki antagonizmanın evrensellliğini inkar ederek, bu çelişkinin uzlaşmazlığı görünüşünü işçiler arasında silmeye çabalar. Sosyalizm bir köylü meselesi olarak ortaya süren ve işçi sınıfının devrimci öncülüğünü tanımayan görüşleri içinde barındırır. Yada köylülerin rolu tümüyle reddeder. İşçi sınıfının iktidarı kabullenme bile, bu iktidarm ancak ülkede proletarya coğulukta olursa gerçekleştirileceğini söyleyerek, proletar mücadeleyi balatayıp, idolojisini metafizik soyutluların kucagına itmeyi güdümlüyor. Proletar demokratizsinin burjuva demokrasisi açısından eleştirmeye çalışır. Proletaryanın devrimci iktidar için sınırlı hegemonya önerisinde bulunur. Devrimci mücadelenin uluslararası nitelğini reddeder, kesinlikle soverden.

Küçük burjuva sosyalizan görüşlerini daha pek çok artıramaz. Bir küçük burjuva sosyalist bireyi veya grubu yukarıdaki görüşlerden birçoğu ya da tamamını benimsen, kimi dönem şu görüşü bırakıp diğerini alır, kimi dönem yeni görüşü bırakıp eskisine döner. Zıt görüşleri yan yana barındırmaktan çekinmez. Örneğin köylüler sosyalizmin öncüsü olarak görme çalısan polülist görüşle devrimde köylülüğün rolüne önem veren H. Enternasyonalci (revizyonist) görüş, Rusya'da Sosyalist-Devrimci Parti'de bir arada yer almaktaydı. Küçük burjuva sos-

KÜÇÜK BURJUVA SOSYALİZMi

Y. Yalçın

si boyunca izlemek bize somut bir örnek verecektir.

Rus küçük burjuva sosyalizminin düşünsel kökünü 1820'lerdeki Dekabristler'de aramak mümkündür. Aralarında edebiyatçı Puşkin'in de bulunduğu aristokrat kökenli bu grup zamanlı koşulları içinde çara karşı keskin mücadele vermişti. Grubun görüşleri devam etmiş, çok sonraları zamanla uyarak ve Avrupa fikir akımlarından etkilendiler, önce popülizm, sonra da Rus burjuva liberalligi şeklinde iki ayrı uç vermiştir. 1860-70 arası ortaya çıkan Narodnikler, çarlığı devirmek, toprakları köylülerde dağıtmak istemişlerdi. Ülkede kapitalizmin gelişmesinin evrensel bir kanon olduğunu reddettiklerinden, işçi sınıfının devrimciliğini tanımadılar, devrimci sınıf olarak köylüler belieydi, tarım komünlerini sosyalizmin ölü saymışlardır. (Bu arada, yurt dışındaki bir grup da -popülist sosyalistler-, Avrupa devrimci mücadele ile Rus devrimci hareketi arasında bağıntı kurmuşlardır. Birinci Enternasyonal'e kabul edilen, Marx'ı Bakunin'e karşı destekleyen ve Enternasyonal'ın devrimci propagandasını yapan bu radikal grubu, Narodniklerden ayırmak gerekiyor.) Narodnik'ler daha sonra (1789'da) gizli bir dernek kurmuşlarsa da, baskılardan yıldır, çarlıkla uzlaşma fikrini halka yayma çabasızlardır. Liberal popülistler diye anılan bu ikinci Narodnik kuşağı zamanla, Rusya'da tarım kapitalizminin öncülerini olan varlıklı köylüler (kulaklar), yoksul köylüler karşı savunma başlamışlardır. Küçük burjuva soluluguñ giderek çıkış noktasına nasa da ters döştüğünü bu akımda görmek mümkün.

Küçük burjuva sosyalizminin mücadele içinde ne gibi kılıklara büyürdü? devrimci pasifist sağ sapmacılar katıtlar, eylemsizliği kabul etmeyenler ise anarsizmi benimseler yollarına devam ederler.

Cogunlukla sağ sapma şeklinde ortaya çıktıığını söyledigmiz küçük burjuva sosyalizminin hakim niteliklerini özetle tekrarlayalım: Uzlaşmacılık, tahrifçilik, kuyrukçuluk, sağ sapmacılar ve tüm küçük burjuva hastalıkları. Oportunizmin aracı parlamentarizm, yöntemi ise pasifizmdir.

Küçük burjuva sosyalizminin mücadele içinde ne gibi kılıklara büyürdü? devrimci pasifist sağ sapmacılar katıtlar, eylemsizliği kabul etmeyenler ise anarsizmi benimseler yollarına devam ederler.

Küçük burjuva sosyalizminin 1894'den sonra bu kez devrimci proletarya mücadelede baş gösterdiği tanık oluyor. Ekonomizm diye bilinen bu akım, «içsiler için ekonomik, liberaller için politik savaş» temeli üzerine oturmuş olup, proletaryayı sendikalara, yani iktisadi mücadeleye kapatarak, siyasi mücadeledeki burjuva liberalleri tarafından yürütülmeliğini söylüyor. Devrimciliğin uzak, uzlaşmacı bir yönelimidir. Proletaryanın bağımsız sınıf örgütü öncülüğünde siyasi mücadele girmemesi engelleme çalıstığı için, işçi sınıfının liberal burjuvazının kuyruğuna takımı, kendiliğinden bilinçlenme safsatasının tohumlarını atmıştır. Belki de niteliği kuyrukçuluktur. Ekonomizm daha sonra boğulmasına rağmen hiçbir zaman kaybolmamış. Rus devrimci mücadele boyunca çeşitli oportunist görüşler arasında boy göstermiştir. (Mensevizm v.b.) Bugün bile kendiliğinden bilinçlenmenin, siyasi mücadeleyi erteleme görüşlerinin ve kuyrukçuluğun dünya devrimci mücadelelerinde yer aldığını biliyoruz.

Burada ikinci Enternasyonal'den sözetmek gerekiyor. Zamanın Avrupa sosyal-demokrat partilerinin üye olduğu bu enternasyonal, kuruluşundan bir süre sonra, Kautsky'nin şampiyonluğunda Bernstein revizyonizmini benimsedi. Diyalogik kalamarında diyalogu reddederek,

DIYALEKTİK MATERİALİZM: Diyalektik yöntem kullanın ve bilimin temelini maddeye dayayan, temel varlık olarak maddeyi kabul eden felsefe. Daha doğrusu doğa ve toplum olaylarına yaklaşma, inceleme ve öğrenme yöntemi diyalektik, doğa ve toplum olaylarını kavrayışı ve yorumlamayı materialist olan felsefedir.

Bilindiği gibi, diyalektik yöntem kollanan, fakat bilimin temeli ruhu dayayan, varlığı düşünceye indirgeyen (diyalogik idealist) felsefeler de vardır. Örneğin, G.W. Friedrich Hegel, diyalektik yöntemi eksik ve hatalı olarak kullanan idealist bir filozofdur. Öte yandan Marx'a kadar olan filozofların bir çoğu materialist yöntem kullanmış, fakat bilimin temelini maddeye dayamış (metafizik materialist) filozoflardır. Ve yine hem metafizik yöntem kullanıp, hem de varlığı düşünceye indirgeyen (metafizik idealist) filozoflar da vardır. Ve bunlar özellikle egemen sınıflara hizmet etmişlerdir.

Diyalektik materializm bütün diğer felsefeleri çırpmıştır. Çünkü diyalektik materializm, doğal gelişme yasalarının bilimlere dayanarak ortaya konmasıdır. Doğa ve toplum olayları diyalektik materializmi doğrudur. «Diyalektik materializm, bilimin yeri buluşlarını kendine malederek ve sınıf mücadelelerinin yeni tecrübeरini benimsayarularak durdurmadan gelişir ve zenginleşir. Bu sebeple diyalektik materializm yazan canlı bir teoridir.»

Diyalektik materializme göre: «Evet herşeyin herşeye bağlı bulunduğu ve birbirinin koşulu olduğu maddeş bir bütündür.»

Evrime, diyalektik hareket ve değişme ile ger-

çekleşir. Herşey kendi gelişmesini içinde taşıdığı için gelişmekte ve değişmektedir. «Herşey nitelesel değişimlerin nitesel değişimlere uygunluğuyla gelişir.» Yani evrimler devrimler oluşturur.

Diyalektik materializm, bilimler ilerledikçe daha güçlenmektedir. Örneğin Einstein, zaman ve uzayın birbiriley sıkıca bağlı olduğunu, biri olmadan diğerinin de olamayacağını doğrulamıştır.

Hareketin temel nedeni, fenomenlerin iç gelişmeleridir. Dış etki ise, gelişimin yalnızca şartıdır. Örneğin, ısı, yumurtanın civciv olabilmesinin dış şartıdır. Esasta yumurtayı civciv yapan temel gelişme yumurtanın kendi içindeki gelişmedir. Yumurtanın civciv olmasını sağlayan ısı, bir taşın civciv olmasını sağlayamaz.

Her olus, bir neden-sonuç ilişkisi değil, daha geniş anlamlı bir karşılıklı etki sürecidir. Örneğin: Anne, neden ve çocuk sonuç değildir. Anne çocuğu oluştururken çocuk da anneliği oluşturmaktadır.

SOSYALİZMIN ÖRGÜTLÜ KİTLE HAREKETLERİ
- 1917 Rusyasında kitleler devrime hazırlanıyor -

marksizm'i salt bir toplum teorisine indirir. Proletaryanın iktidara gelmesi için ülkede nüfus yoğunluğuna erişmesi gerekti, yöneticiler kadınlardan olmadan iktidara gelmenin bir anlaşılmayacağı, siyasi amaç genel grevlerin ülkeye ve proletaryaya zarar vereceği gibi bulanık söylemeler proletaryanın devrimci mücadeleşini ve iktidar yolunu engelleme çalıṣır. Burjuva demokrat dar görüşlüüğü içinde proletör demokrasisini eleştirip, sosyalist devrim iktidarıda proletaryanın sınırlı hegemonyasını ister. II. Enternasyonal'ın oportunist partilerinin en büyük ihaneti, proletaryanın örgütü haretini reddederek, proletör partilerini parlamento için bir seçim aracı olarak kullanımları, partiyi parlamento grubunun hizmetlisi durumuna sokmaları ve işçi sınıfının asıl siyasi örgütünün parlamento grubunda toplantıya öne sürmeleriydi. II. Enternasyonal oportunistleri, salt barışçı yolu seçerek proletör mücadeleşini parlamento içine ve sendikalarla hapsetmiştir. II. Enternasyonal partilerinin bir başka ihaneti de, Avrupa kapitalist ülkeleri arasındaki savaşta şoven tutuma girecek savaş yanlısı olmaları ve aynı enternasyonale bağlı olan proletörlerin birbirlerine kırdırmalarıdır. II. Enternasyonal revizyonizminin sapık görüşleri ve ihanetleri saymakla bitmez; su kadarmı söylemekle yetinmem ki, bu oportünizm Avrupa'da objektif koşulları hayli olumsuz proletör devrimlerini engelleyerek dünya sosyalizmine son derece zararlı olmaktadır. Rus proletör devrimci mücadeleşinin önüne setler çekmekle

kalmayıp, Avrupa'da faşizmin güçlenmesine hizmet etmiş, sonraki dönemlerde ise, milyonlarca sosyalist olmasına yolaçan İkinci Dünya Savaşı'na yardımcı olmuştur. Oportunist İkinci Enternasyonal partileri zamanla proletör sosyalizmine karşı düşman safların en ileri cephelerinde savasmışlardır. Bütün bunların ötesinde İkinci Enternasyonal revizyonizmi dünya devrimci mücadeleşinde hâlde ciddi engeller olarak devam etmektedir.

Gene Rusya'ya dönelim. 1900'lerin başlarında popülist uzantıları revizyonizmin birleşliğini görüyoruz. 1901 sonunda kurulan Sosyal-Devrimci Parti, işçi sınıfı ile küçük toprak sahipleri (köy küçük burjuavazisi) arasında ayırm yapmamıştır, proletaryanın devrimci öncülüğünü reddediyor, proletarya ile liberal burjuavazisi arasında salınıyor, bireysel terör eylemleriley proletör mücadeleşini köstekliyor. 1905 devriminden sonra bu partinin sağ kanadı anayasası bir burjuva partisi haline dönüştü (Kadetler), sol kanat ise anarşizm varlığı uzun süre sürdürdü.

1903-1908 dönemi yeni bir oportunist fraksiyon ortaya çıkardı. Ekonomizm, artık Menshevik'e dönmüşü. Menshevik burjuva liberalizminin desteklediği bir akımdı. Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin 1903 kongresinde üyelerin aidat ödeme zorunluluğu konusunda ortaya çıkan bir ihtilaftan doğan menshevik hizip, Lenin'in önderliğindeki bolşeviklere karşı gitgide keskinleşen

bir mücadele verdi. Menshevik zaferi reformcu, oportunist, revizyonist ve uzlaşmacı görüşlerin kalesine gelerek burjuavazıyla işbirliği yaptı, likidasyon görevini üstlendi, devrimci hareketi engellemek için olanača çabasını harcadı. Ve burjuavaziden yardım gören bir ihanet grubu olarak tarihe geçti. Mensheviklerin güçlü bir oportunist varlık olmalarından sonra, işçi sınıfı sosyalizmini temsil eden bolşeviklerle, uzlaşmacı küçük burjuva sosyalizmini temsil eden menshevikler arasında amansız mücadeleler geçmiştir. (Bu arada ortaya çıkan bir takım oportunist hizip ve fraksiyonlar ile «Sosyalist-Devrimciler» de proletör mücadeleşine karşı saf tutmuşlardır.)

Küçük burjuva sosyalizminin zamanla hangi biçimlerde ortaya çıktığını, ihanet eğrisiyle yitirmeyip, proletaryaya karşı nasıl savaştığını yukarıda verdigimiz örnekler açıkça göstermektedir. Ve bütün bu düşman grupları kendilerini «sosyalist» saymışlardır. Böylelikle bilimsel sosyalizmi, sözde-sosyalizmden ayırmak gereki ortaya çıkmıştır: Lenin bu ayırmayı yapmak için «ter yet» devrimci sosyalizm ve oportunist sosyalizm yada «proletör sosyalizmi ve küçük burjuva sosyalizmi» deyimlerini kullanıyor.

Türkiye'de günümüz devrimci mücadeleşi içinde ortaya çıkan tartışmalar proletör sosyalizmi ile küçük burjuva sosyalizminin ideolojik esasları üzerinde değerlendirmek ve küçük burjuva etkilerden arınmış bilimsel sosyalist ilke birligine doğru yönelik zorundayız. Devrimci sosyalist bilinc arttıkça bu tartışmalar marksist-leninist teori ve eylem birliginin mücadeledeki sağlam temellerini atacak ve mevcut kamptaşmalar asıl temelerine, yani işçi sınıfı sosyalizmi ile küçük burjuva solculuğu zeminine oturacaktır. Bilimsel sosyalist birligde doğru giden yolda, ideolojik mücadele ve arınmanın yanısıra, çok büyük önceliğe devrimci pratik, oportünizm devrimciler arasında tasfiye edecektr.

Empiryalizmin sultasındaki ülkenin Filipin tipi sahte burjuva demokrasisi koşullarında bugüne dek yürütülen devrimci mücadele özelliğe içinde bulunduğu kükük burjuva ortamında sayısız oportunist taşıyıcı ve daha bir süre taşıyacaktır. Hele, her grubun diğer gruplara oportunist damgasını vurdugu, politik bilinc eksikliğinin ve kavram anarşisinin sürdürüğü bir dönemde arınmayı sağlayıp devrimci ilke birligine varmak için çok uygun olmak ve olağandırıza caba göstermek zorundayız. Ideolojik görevimiz, sadece kesinlikle açıka çıkmış «müsimeccel oportünizm» ile mücadele etmek değil, yeni sığın vermekle olan çeşitli küçük burjuva sapsalarını da ilk ağızda boğmaktır.

Türkiye devrime mücadeleşinin son on yıllık tarihinin küçük burjuva ortamıyla olan bağıntısına bir başka yazıcı deyinmek istiyoruz.

görüşler

ANT ve Anadolu Basını

Derginizin 159 sayılı nüshasının son sayfasında «ANT, Anadolu Basını da dayanışmaya çağrıyor» başlıklı yazı ile istenen bilgileri memnuniyetle sunuyorum.

Yayın hayatına girdiği günden beri karşılaştığı güçlüklerden hiz alan ANT Dergisi, devrimci Anadolu gazeteleri için daima önder olmuş, cesaret vermiştir.

Son olarak giriştiğiniz ve cidden çok yararlı sonuçlar vereceğine inandığınız bu teşebbüsünden dolayı sizleri kutluyorum.

SAADETTİN MALKOÇ
(Sungurlu Postası Gazetesi Sahibi)

Lenin'in Gölgesi ve Nostalji

Ben sizin ilk sayınızdan beri devamlı okurunuzum. Çok güç olan mücadeleni, en büyük samimilik ve ilgi ile izlemekteyim. «Ne Yapmalı» ve eleştiri çağrınız, hiç yoksa, çok kısa bir cevap vermemi kendi me vazife bildim.

Lenin'in gölge resmini koyup «Ne Yapmalı?» diye sormak ve Devrimcinin Sözluğu'nde buna devam etmek, bir gesc̄eḡi değil, fakat bir hayali, neticede pratigi ve mücadeleyi değil, bir nostalji gösterir. Çünkü devrim ne Lenin ile başlamış, ne de onunla bitmiştir. Nostaljik istekler, hayaller her çeşit bilimsel çalışmayı ve yaratmayı öleyen bir taklid olur. Biz Türklerin ise hayal ile, nostalji ile kaybedecek, taklid peşinden koşacak, Türkiye'nin realitesinden kaçacak zamanımız var mıdır?

Biz Türkler, ikiyüz yıldır taklidcilikten kurtulamadık. Bunun sonuçlarını da pek acı olarak gördük ve görmekteyiz. Hiç yok ise, bu kez, taklitçiliği marksızı etiketi altında ve hele sizin derginizde görmeyelim. Lenin'in gölge resmini komanın leniuizm olamayacağını siz de takdir edersiniz sunurum.

DEVAMLI BİR OKURUNUZ

Not: Amacım sizinle kasdı bir tartışma açmak değil, fakat, gerçek bildiğini ve sizleri takdir ettiğimi söylemekti. Onun için adımı mahfuz tuttum.

ANT'in halka seslenmesi

ANT Dergisi'nin niteliği ve ilan etmiş olduğumuz atılım programı hakkındaki görüşlerimi sunmak isterim. Şöyle ki: ANT Dergisi'nin özellikle teoriyle ilgili yazılarını, devamını dolduran bir üniversite öğrencisi olarak, anlayabilemektedim. Ancak, dergi okumayı arzulayan halktan bir kişiye uzattığında, anlayamamasından ötürü ters-yüze geri dönmektedir. Burada belirtmek istedim, halkın tarafından daha kolay anlagılır yazılıara özellikle yer vermenizle kavgaya olan katkınızı daha fazla olacağdır. Ancak atılım programınızda bahsi geçen «İmekçi Kitlelere Gazetesi» bu boşluğu dolduracağım muhakkaktır. Fakat bahsi geçen gazetenin, ANT Dergisi'nin satışı etkileyip onu zor durumda bırakmasını, dileğimdir. Yine atılım programında bahsettiğiniz sosyalist Anadolu yazarlarından haberim almadiğım üzülecek istifa etmek isterim. Bu yöndeki çalışmalarımızı olumlu karşılar, başarılar dilerim. Ak saygılarımla.

MESUT İNAL
(Malkara)

ANT Yayınları Sunar

Gizli Belgelerle Barış Gönüllülerİ

Muslim Özbalcan

Türkiye, 1962 yılından bu yana, Amerikan Barış Gönüllülerinin faaliyette bulunduğu geri bırakılmış ülkelerden biridir. «Barışçı» görüntü altında Amerikan emperyalizminin, militarizminin ve düzeninin yeni bir örgütünden başka bir şey olmayan Amerikan Barış Gönüllülerinin gerçek niteliği, amaçları, yöntemleri ve Türkiye'deki faaliyetleri hakkında bugüne kadar çok şey söylennmiş, fakat bunlar bir bütin olarak belgelenmemiştir. Ankara Üniversitesi S.B.F. Şehircilik Kürsüsü Asistanı Muslim Özbalcan, yillardır sürdürdüğü çalışmalarının ürünü olan bu eserinde yerli kay-

naklardan ve özellikle Amerikalıların GİZLİ belgelerinden yararlanarak barış gönüllülerinin maskelerini düşürmeye ve ajanlarının atanması ve kanunları çiğneyerek Türkiye ye sokulmasında rol oynayan işbirlikçileri teşhir etmektedir. Türkiye kamuoyunun gösterdiği şiddetli tepki üzerine barış gönüllülerinin taktik ve maske değiştirmeye hazırlıklarını bir sıradan yayanın olması bakımından da «GİZLİ BELGELERLE BARİŞ GÖNÜLLÜLERİ» büyük önem taşımaktadır. Lüks krome, beş renkli ofset kapak içinde 280 sayfa, 10 Lira'dır.

Hapishaneden ANT'a mektup

1965 yılında, öğretmenlere yapılan baskılı protesto etmek üzere o zamanki Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel'e yazdığım bir mektuptan dolayı bizzat Gürsel'in davacı olması üzerine mahkemeye verildim. Fakat 1966'da af çaptığı için hapis yattım. Avcı 11.7.1966 tarihinden bu yana, Afyon Milli Eğitim Müdürü'nün evini daimiye tahrîbe teşebbüs suçundan cezaevindeyim.

ANT'ı ilk defa hali atölyesine giderken gazete bayisini vitrininde gördüm. Bir başka solcu dergi ile yanyana duruyordu. İkisinden de birer tane aldım. İkisini de inceledim. ANT'ı daha kaliteli buldum ve abone olmaya karar verdim. ANT bize ışık tutmaktadır. Tok ve yiğit sesiyle her hafta bozuk dönemin yöneticilerine haykırıktır, onların kırkı işlerini ortaya sermektedir. Sizi tebrik ederim.

YOKSUL TÜRKMENOĞLU
(Balıkesir Cezaevi)

Vietnam İşçi Partisi 20. Yılıni Kutluyor

1951 yılında Vietnam'da Ulusal Kurtuluş Savaşı içinde yeniden örgütlenmeye giren sosyalist hareket, 1951 yılının Şubat ayında Vietnam İşçi Partisi'ni oluşturmuştur. Parti kurulunca hemen Vietnam'daki her sınıfı seslenen ulusal bir program hazırlamıştır. Bu ay içinde 20. Yıldönümünü kutlayacak olan Vietnam İşçi Partisi'nin 20 yıllık gelişimine ışık tutması amacıyla Partinin 1951 Şubat Bildirisini yayınlıyor.

Kadın erkek, tüm yurttaslar!

Dünya bugün açıkça iki kampa ayrılmıştır. Bir yanda Amerikan emperyalistlerin yönettiği emperyalist devletlerden ve emperyalizmin sağı gerici hükümetlerden oluşan anti-demokratik, emperyalist kamp vardır. Bunlar halkları milli kurtuluş hareketlerini bastırmak, dünya barış ve demokrasisini yoketmek ve insanlığı karanlık ve sefalete sürükleyecek üçüncü dünya savaşıını körklemek için diğer halkların toprağına saldırımı planlıyorlardı.

Öte yanda, Sosyalist Halk Cumhuriyetlerinden, ezilen halklardan, kaptanlar ülkelere çağışan halk ve ilerilerden oluşan anti-emperyalist, demokratik kamp vardır...

Ülkemizin, halkın yeri, demokratik kamptır.

Fransız sömürgecileri emperyalist kamptandır. Ülkemizi yaşıtmak istiyorlar. Bu yolda Amerikan Emperyalistlerinin her türlü yardımını sağlıyorlar. Köleleşmeyi kesinlikle reddeden halkımız, topraklarının ve yurttarının korunması için doğusmeyle yükümlüdür. Onlar ise hemen şimdi genel bir karşı saldırıyla hazırlanıyorlar.

Direnişimizin dayandığı güçler halktan fışkıyor. Halkımızın yüzde doksan emekçi halk, yanı işçi, köylü ve aydın işçidir. Yani silahlı direniş ve ulusal kurtuluşun itici ana güçlü emekçi halktır.

İşçi sınıfının ve emekçi Vietnam halkın baş görevi tüm halkı birleştirmek, Direniş Savaşını zaferde bırakmak, bağımsız, birebir demokratik, güçlü ve zengin bir Vietnam kurmak ve Halk Demokrasisinin kertesi olarak sosyalizme doğru ilerlediğini kesinlikle idrak etmektir. Bu görevi yerine getirmek için işçi sınıfı ve emekçi Vietnam Halkı öncü bir orduya, genel bir yönetimle, güçlü, açık görüşlü, kararlı, tepeden tırnağa devrimci siyaset bir partide sahip olmalıdır: Vietnam İşçi Partisi (Vietnam Lao Dong Party).

Vietnam Lao-Dong Partisi en yurtsever, en ateşli ve en devrimci işçilerden, köylülerden ve aydın işçilerden oluşmuştur. Anavatana, halka, emeğe hizmetle yükümlü olanlardan, ülkenin, halkın çıkarlarını kendi çıkarlarına üst tutanlardan, Direniş Savaş ve ulusal kurtuluşta örnek olanlardan oluşmuştur.

Partinin teorik temeli marksizm-leninizmdir.

Partinin örgüt ilkesi demokratik merkeziyetçilikdir.

Parti disiplini sıkı, gönüllü bir disiplindir.

Parti politikası ülke ve halkın çıkarlarına hizmeti amaçlar.

Partinin gelişmesini yöneten yasa eleştiri ve öz eleştirdir.

Vietnam İşçi Partisinin şu andaki ana görevleri şunlardır: İşçi sınıfını, emekçi halkı ve bütün Vietnam ulusunu kendi kurtuluş mücadelelerinde birleştirmek ve yönetmek, Saldırgan Fransız sömürgecilerini yok etmek ve Amerikan müdahalecilerini kovmak. Vietnam halkın Direniş Savaşını yöneterek zaferde ulaşımak. Vietnamı gerçekten bağımsız ve birleşmiş bir ülke yapmak...

İşletmelerdeki üretim savaşçı işçiler hayat koşullarında düzelleme göreceler ve işletmelerin yönetiminde yer alacaklardır.

Tarım alanlarındaki üretim savaşçı köylüler, toprak kirazının, faiz hadlerinin innesinden ve tarım reformlarından yararlanacaktır.

Aydın işçiler yüreklenilecekk, yeteneklerini geliştirmelerine yardım olunacaktır.

Milli burjuvazi yüreklenilecekk, ulusal ekonominin gelişimine katkıda bulunan girişimlerine yanında bulunulacak ve onlara rehberlik edilecektir.

Yurtsever toprak sahiplerinin kanunun verdiği toprak kiraz toplama hakkı güvenlik altına alınacaktır.

Ulusal azınlıklara her türlü yardımında bulunulacak, bütün hak ve sorumluluklarda tam eşitlik sağlanacaktır.

Kadın, erkek arasındaki eşitliğin sağlanması için kadınlara yaygın olarak etkin yardım edilecektir.

Her türlü dindeki inanç ve tapma özgürlüğünden yararlanacaktır.

Ulke içindeki ve dışındaki bütün yurttaslar!

Vietnam Demokratik Cumhuriyetinin, Halk hükümeti etrafında, Vietnam İşçi Partisinin, halkın, işçi sınıfının ve emekçi Vietnam halkın önderi Başkan Ho Shi Minh etrafında kentlenerek birleşin!

Vietnam İşçi Partisi diğer örgütlerin parti teşkilatlarını, ordu ve parti üyeleri içtenlikle eleştirmesini istemektedir. Parti sürekli gelişim gösterecek ve halkın isteklerine göre hareket edecektir.

Parti üyelerinin çabalarına, işçilerin destegine ve bütün halktan yükselen karşılıkla givenerek Vietnam İşçi Partisi aşağıdaki görevlerini bütünüyle yerine getirecektir:

Direniş zaferde deşin yürütmek,

Halk demokrasisi rejimini geliştirmek,

Dünya barış ve demokrasisinin korunmasına katkıda bulunmak, Sosyalizme doğru yürümek.

Kıbrıs meselesi bugünlerde tekrar alevlenmektedir. Kıbrıs meselesinin yıllardır çözüme ulaşamamasının tek sorumlusu emperyalizm ve onuna işbirliği yapmış olan Türk ve Yunan gerici hükümetleridir. Emperyalizm yıllardır, "aböl ve yönets" politikasını izleyerek, Kıbrıs halklarını birbirine vurdurarak, gerçek düşman emperyalizmi gözlerden uzak tutmayı başarabilmiştir. Son günlerde Libya'daki üslerini terketmek zorunda kalan emperyalizm yeni bir iş kuracak yer ararken Kıbrıs meselesi tekrar günün konusu olmuş ve Kıbrıs halkları arasında yeniden çatışmalar başlamıştır.

1967 Krizinden sonra Adadaki Yunan işgal ordusu çekilince Türklerle karşı isteklerini askeri yollardan elde etme şansları ortadan kalkan Kıbrıslı egemen çevreler hemen siyasi platforma atlayıp, isteklerini emperyalizm güçleri ile birlikte elde etme yolunu aramaktadırlar. Bu yolda ilk iş olarak Kıbrıslı Türkler siyasi çözümü taraftar olmamakla ve bölücü olmakla suçlamaktadırlar. Kıbrıs meselesi bugün dün-

yadaki egemen çevreler ile birlikte oturulup çözülecek bir mesele olmaktadır.

Bugün Kıbrısta mücahit ordusu, polisi, yasama ve iera organları, bayrağı, uluslararası tanınmış hakları, ayrı bir dili, kültür ve dini olan bir Türk topluluğu ile aynı şekilde bir Rum topluluğu vardır. EOKA tethisçiliği ve Enosis planları istediği kadar son günlerde şiddetini artırsın, en şovenist Yunanlılar bile yavaş yasas meselenin bu yollarla kazanılamayacağını öğrenmektedirler.

Bir zamanlar bağımsızlık piyonluğu yapan ve bu yüzden de Üçüncü Dünya'nın ilgisini çeken Başpiskopos Makarios, bugün sürekli olarak Yunanistan'daki cunta üyeleri ile temas halindedir. Kıbrıs meselesinin ancak Yunanistan-Kıbrıs işbirliği ile çözüme neceğini söyleyen Makarios bağımsız devlet anlayışına en büyük darbeyle indirerek Üçüncü Dünya halkları arasında kazanmış olduğu itibarı yitirmiştir.

Yunanistan'daki albaylar cuntasının Kıbrıs'a vereceği hiçbir şey yoktur. Kendi ülkesinin halklarına

CIA'nın kontrolü yayın ve örgütler

Geçen yıl Doğu Almanya'da CIA ajanlarının isimlerini, görevlerini ve çalışmakta oldukları memleketlerin adlarını veren son derece ilginç, ufak bir kitap yayınlamıştı. Dr. Julius MADER'in «CIA'da Kim Kimdir» adlı bu kitabı, 120 memleketteki 3 bin CIA ajanının kimliğini dünyaya duyurmuştu. Şimdi bu Doğu Alman araştırcısı yeni bir kitap daha yazmıştır.

«Sarı Liste, CIA Nerededir?» adını taşıyan bu yayında beş kitabı Amerikan askeri ve sivil casusluk servisleri için çalışan, onlar tarafından maddi yardım gören 418 üstü kapalı örgüt, firma, üniversite v.s. isimleri verilmektedir.

Alfabetic sıraya göre hazırlanmış olan bu dokümantasyonda ismi yer alan kuruluşlar 3 kısımda toplanabilir:

1. Doğrudan doğruya CIA veya bir başka Amerikan Casusluk Servisi tarafından kontrol edilen ve maddi geliri tamamen CIA veya diğer casusluk servisleri kanalıyla sağlanan resmi olmayan veya yarı resmi firmalar ve paravan eğitim müesseseleri, bankalar, sigorta şirketleri.

2. CIA tarafından beslenen örgütler, yayınevleri, dergiler ve okullar. Bunların bir kısmı kısmen CIA'dan para almaktadır.

3. Bünyesinde pek çok CIA veya diğer casusluk servislerinin elemanlarını bulunduran firmalar, üniversiteler, dernekler, hukuki teşekkülleler, haber ajansları v.s.

Kitapta belirtildiğine göre, CIA ve diğer sivil yada askeri Amerikan casusluk örgütleri tarafından finanse edilen üniversitelerin ve kolejlerin arasında şu isimler yer almaktadır:

Chicago College of Art and Sciences, John Carroll, Columbia, Cornell, Freie Harvard ve Indiana Üniversiteleri, League Colleges, Jacksonville University, Sarah Lawrence College, Massachusetts Institute of Technology (MIT) Michigan State, New York, Norwich ve Princeton üniversiteleri, School of Foreign Affairs, School of Foreign Service, Stanford, Clifornia, Chicago, Cincinnati, Houston, Illinois, Kentucky, Maryland, Miami ve Michigan üniversiteleri, American Academy for Girls, Oklahoma, Pennsylvania, Utah, Vermont, Washington, Wichita Wisconsin, Yale ve Zenith Technical Enterprises üniversiteleri, Williams College.

Amerikalıların dışında dünyanın tüm kıtalarından kopup gelenmiş olan öğrenciler, eğitim üyeleri, doktora öğrencileri, bilgisini, görevliliklerini aratınlar, bu üniversitelerde kolejlerde, CIA ve diğer Amerikan sivil ve askeri casusluk örgütlerinin sizgicinden geçmektedirler.

Ayrıca dış memleketlerdeki Amerikan Kolejlerinin hepsi eğitimi üyesi olarak, muhabebci olarak, idare memuru olarak bir kaç tane CIA ajanı bulunmaktadır. Bu okullarda CIA ve çeşitli casusluk örgütleri için raporlar hazırlanır.

CIA'nın emrindeki bazı dernek, örgüt, firma, sendika ve limited şirketler ise şunlardır:

Aerojet General, Aero Service Corporation of Philadelphia, California Shipbuilding Cribbean Marine Aero (Caramar), Continental Air

Lines korporasyonları, Hughes Aircraft Company, Lockheed Aircraft Corporation, Institute Danubian Inquiry, Institute für Politische Erziehung (Siyasi eğitim enstitüsü-Batu Almanya), Internationale Federation Freier Journalisten Mittel und Osteuropas, Internationale Organisation zur Erforschung Kommunistischer Methoden, Internationale Hilfskomitee (beynemile yardım komitesi-Batu Almanya), Bağımsız Kafkas komitesi (Batu-Almanya'da), Polonya Ulusal Demokratlar Merkezi (Batu Almanya), Possev Verlag (Batu Almanya'da Rusça yayım yapan komite). Bu yayınlar çeşitli yollarla Sovyet Rusya'ya sokulmaya çalışmaktadır), Russian and East European Institute, Russian Institute, Russian Research Center, Ulusal Rumen Komitesi (Batu Almanya), United Ukrainian American Relief Committee, Ungarisches Nationalrat, American Committee for Liberation from Bolshevism (Bolsheviklerden Kurtuluş A-Amerikan Komitesi), American Committee for the Liberation of the People of Russia (Rusya halklarının kurtuluşu için Amerikan Komitesi), American Foundation for Middle East, American Association for the Middle East, American Friends of the Middle East (AFME), American Friends of Russian Freedom, American Friends of Vietnam, American fund for Czechoslovak Refugees, American Fund of Free Jurists, American Research Center in Egypt (Misir'da

Kıbrıs'ta emperyalizmin tahrikleri

altındaki açıklanı

Selma ASHWORTH Londra'dan yazıyor

Amerikan araştırma merkezi), American Society of African Culture, Asian Student Press Bureau (Asya öğrenciler basın bürosu), West Berliner Verein, Bürgerkomitee für Aussenpolitik (diş politika için halk komitesi -Batı Almanya), Bulgarisches Nationales Zentrum (Milli Bulgar Merkezi-Batı Almanya), Comité Suisse d'Aide aux Patriotes Hongrois (Macar vatanseverlerine yardım komitesi -İsviçre), Committee for American Relief Everywhere (Amerika'nın her yere yardım komitesi), Committee for Free Albania (Hür Amavuthuk Komitesi), Congress for Cultural Freedom (Kültürel Özgürlük Komitesi -Arap ülkelerinde), West Deutscher Künstlerbund (Batı Alman Sanatçılar Birliği), East Asian Institute, East-West Center, End Kashmir Dispute Committee (Keşmir kavgasına son verme komitesi), Federation for a Democratic Germany in Free Europe (Özgür Avrupa'da bir Demokratik Almanya Federasyonu), Gambia National Youth Council (Afrika'da, Gambia'da ve Amerika'da), Institute für Erforschung der UdSSR (Sovyetler üzerinde araştırma Enstitüsü-Batı Almanya)...

Ayrıca CIA tarafından doğrudan doğruya finanse edilen dergiler arasında sunlar sayılabilir:

Africa Report, Atlanta Journals and Constitution, Encounter, Foreign News Service, Fortune, Forum (Almanca olarak Viyana'da yayınlanmaktadır), Hiwar (Arapça olarak Arap memleketlerinde dağıtılmaktadır), Houston Post, Independent Press Telegram, Life London American (İngiltere'de yaşayan Amerikalılar için yayınlandıği söylenen dergi), Der Monat, Newsweek, New York Daily News, New York Times, Overseas News

yaşama hakkı tanımayan bir cunta elbette Kıbrıs halklarının meselesi'ne gidenist tutumlardan uzakta bir çözüm yolu gösteremeyecektir. Ve Yunan Cuntası ile aynı masaya oturacak olan AP Hükümeti de Kıbrıs halkları için bir çözümyolu getiremeyecektir.

Kıbrıs meselesi ancak, hiçbir dış ülkenin müdahalesi olmadan, Kıbrıs halkları arasında çözülecektir. Kıbrıs'taki halklar kardeşçe ve özürsüz bir arada yaşamış, tarafsızlaşmıştır, askeri üslerden arındırılmış, bağımsız bir Kıbrıs ile gerçekleşme yoluna girebilecektir. Nitekim Kıbrıs'ta devrimci görünen kişilerin engellenmesine rağmen, dinamik devrimci güçler böylesine bir kaygaya girişmişlerdir.

Emperyalizm Kıbrıs için yeni planlamalarla girişirken, öte yandan Ortadoğu'daki politikasını yeniden gözden geçirmektedir. Emperyalizm Akdeniz çevresinde, Ortadoğu'da belirli noktalara kıştırılmıştır, NATO'nun patronu Amerika, İsrail'e silah vereceğini tekrarlamıştır. İsrail Hükümeti istediği kadar Amerika'nın yeni politikasını beğenmediğini söylemiştir, hatta bu haberlere

kanan dış haber yorumcuları, İsrail sözcülerinin Arapları tuttu diye Amerika'ya çağrılarından söz etsinler, gerçekler ancak kriz dönenlerde ortaya çıkacaktır.

Ortadoğu'daki gelişimi emperyalizmin sürekli olarak sıkıştırılmamasından ayrı olarak düşünmemek gereklidir. Geçen yazımızda da belirttiğim gibi, emperyalizmin Ortadoğu'dan çekilmesi söz konusu değildir. Emperyalizm Ortadoğu'yu vietnamlaştmak bahasına Ortadoğu'daki çatışmaların vazgeçmeyecektir. Ortadoğu'ya silah yapılmaktadır. Bu silahlardan bir gün mutlaka patlayacaktır. Ve patladığında da Kıbrıs, Ortadoğu Devrimci Çemberi içine giren diğer ülkeler gibi, çökabilecek olayların dışında kalamayacaktır. Emperyalizmin bugün Kıbrıs'taki oyuları da o günlerde yönelikdir. Barış peygamberi görünürken silahlandırma, silahlı örgütler kurdurma, halkları birbirine düşman ederek, CIA gibi örgütler yoluyla her türlü entrayı çevirip gerçek düşman emperyalizmi halk kitlelerine sevdürme çabaları emperyalizmi kurtaramayacaktır.

Marihgella'nın Devrimci Halklara Mesajı

CARLOS Marighella Brezilya Kurtuluş Hareketinin geçen yıl öldürülen eski liderlerinden. Bu konuşmasının 1968 Aratık'ında yapmıştır. Konuşmayı geçen yazımızda yayınlananlığım olduğumuz «Latin Amerika'da Devrimci Hareketler» adlı yazıyla ilişkin olarak Brezilya'daki devrimci teori ve pratigi ıskutmak amacıyla yazınıyoruz.

Askeri kuvvetler 1964'de iktidarı ele geçirdikten sonra büyük bir alçaklığa otoritenin baskısından kurtulmaya çalışan devrimcileri tutukladılar. Bu gerillerin korumak istedikleri düzen nedir?

Hükümet, Brezilya'nın baş düşmanı ABD'yi memleketimize sokarak halkı milli ahlaktan yoksun bırakmaktadır. Ayrıca Amerikalılar Brezilya'nın en iyi, en verimli bölgelerini, Amazon'un atomik minibüslerini ihtiiva eden maden bölgelerini ellerine geçirmişlerdir.. Öğrenciler askeri posisyonların kurşunlarıyla yüz yüze gelmektedir, haklarını kanlarını dökerek savunmaktadır.

İşçiler için, ücretler dondurulmuştur. Köylüler için, toprakları kanunsuz olarak gasbedilmesi, insafsızca kira alınması, açlık, yoksulluk ve bastalık söz konusudur. Brezilya'da özgürlük yoktur. Entellektüel faaliyet sansürü le kasıtlanmaktadır...

Brezilya Devrimci Savaşı bir komplot değil, uzun bir savaştır. Onun tarihi, caddelerdeki talebelerin kanlarıyla, hapishanelerde ezilen ve öldürülür devrimcilerle, hor görülen dinadamlarının eylemleriyle, işçi grevlerinde, köylü baskınlarında, şehirlerdeki ve köylerdeki çatışmalarda yazılmaktadır.

Kullanmanız gereken en nemli taktik, mücadelenin biçimini kuvvetlendirmek için devrimci güçleri yaymak, daha sonra hareketi aksattırmadansız direğebilmek için devrimci güçleri merkezileştirmektir.

Köy ve şehirlerde devrimcilerin üç büyük görev düşmektedir: Gerilla cephesinde savaşmak, kitlelerle çalışmak, yada cephe gerisinde is görmek.

Devrimin zaferinden sonra halkın mutluluğu için yapacağımız işler çoktur: Amerikalıları kovacağız, özel şirket ve holdinglere, bankalara el koyacağız, kapitalistlerden hesap soracağız, bütün işçilere şerkeste yeteneğine, herkese emeğine göre sloganıyla iş sağlayacağız, anti-emperyalist mücadaleimize devam edeceğiz...

Bütün bunlar, işçi-köylü ittifakı ve öğrencilerin desteği çerçevesinde geliştirilecek ve bu ittifaktan Devrimci Milli Kurtuluş Ordusu doğacaktır.

Kahrolsun Kuzey Amerika emperyalistleri!
Kahrolsun diktatorluk!
Yaşanın Che Guevara!

International Commission of Jurists, International Federation of Journalists, International Press Institute adlı üç kuruluş da geniş çapta CIA tarafından finanse edilmektedir.

Türkiye'de ve dünyada her yerinde bulunan,

Bank of America, Colt's Patent Fire Arms, Ford, General Electric, General Motors, Gotham Foundation, Marconi Telegraph - Cable, Marshall Foundation, Parker Pen, Socony Vacuum Oil, Standard Oil kümpanyaları gibi müesseseleri CIA dolaylı yollarla geniş çapta kontrol altına almıştır. Hükümetin en iyileştiği bu firma, şirket, banka ve müesseseler bulundukları memleketlerden paha biçilmez bilgi edinmekte

ve CIA'yı raporlarıyla beslemektedirler.

Ekonominin sömürül ile, politik, ekonomik, endüstriyel casusluk atbaşı gitmektedir.

Amerika'nın CBS Televizyon Network'lu, NBC Televizyon, Radio Corporation of America da CIA ile yakından ilişkisi olan radyo ve televizyon merkezleridir.

Dr. Julius MADER'in «Sarı Liste» sini el altında bulundurmak hethâde çok yarlı olacaktır. En zararsız görünen, yardım ve din kisvesine bürünmüş derneklerin, muz satan veya çimento thraç eden firmaların, dökümhanelerin, kumaş tacirlerinin casusluluğu, istihbaratla ne ilişkisi olursa, dememek gerekdir. Gözlerimizi dört agalı! CIA'nın ve diğer Amerikan sivil ve askeri casusluk örgütlerinin el atmadığı şey, memleket, müesseseler yok gibi!

Tevfik Çavdar'ın incelemesi

OSMANLILARIN YARI - SÖMÜRGE OLUSU

Genel Dağıtım; ANT YAYINLARI

ANT KİTAP KULÜBÜ

Devrimci yayınevlerinin yayınladığı temel eserleri ve Türkiye üzerine incelemeleri okurlarımıza indirimli sağlamak üzere kurduğumuz ANT KİTAP KULÜBÜ dergi idarehanesinde faaliyete geçmiştir. ANT KİTAP KULÜBÜ'nün, üyelerine sunduğu ilk kitap listesinde, çeşitli devrimci yayınevlerinin 300'e yakın eseri yer almaktadır. Genellikle dar gelirli olan sosyalist okurlarımız, ANT'ın sunduğu bu listeden güvenerek seçebilecekleri temel kitapları ve incelemeleri yüzde 20 indirimle alabileceklerdir.

ANT'A ABONE OLUNUZ

ANT KİTAP KULÜBÜ'ne üye olabilmek ve indirimden yararlanabilmek için ANT'a asgari 6 aylık abone olmak kafidir. ANT'in yıllık abonesi 50 Lira, altı aylık abonesi 25 Lira'dır. Abone bedelinin «ANT DERGİSİ — P.K. 934 — Sirkeci — İstanbul» adresine göndererek asgari altı aylık abone olan okurlarımıza derhal bir ANT KİTAP KULÜBÜ üye kartı ve bir de indirimli alabilecekleri kitapların listesi gönderilecektir. ANT KİTAP KULÜBÜ'ne üye olan okurlarımız, abone süresi içerisinde, bu listeden seçip isimlerini dildirdikleri kitapları yüzde 20 indirimle alabileceklerdir. Bu konuda geniş tafsilat, abone olduktan sonra sizlere gönderilecek katalogda yer almaktadır.

BÜYÜK İNDİRİM

ANT'a abone olmak ve ANT KİTAP KULÜBÜ'ne katılmak suretiyle okurlarımız dergilerini yüzde 35 indirimle 96 kuruşa okuyacakları gibi, güvenerek seçebilecekleri devrimci eserleri de yüzde 20 indirimle okumak imkanını bulacaklardır.

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eskiz ve program hazırlanır. Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar tiflizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no: 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

1969 SONLARINDA EDEBİYAT VE POKER

Poker partisi mi, açık oturum mu?

Yeni Edebiyat dergisinin Ocak 1970 sayısında D.Hızlan'ın yönettiği «1969 Türk Edebiyatı» konulu bir açık oturum yapılmıştır. M.Fuat, A.Bezirci, V.Günay, ve T.Dursun'un çağrıları olup çeşitli nedenlerle katılmadığı oturuma, T.Alangu, R.Mutluay, M.Baydar, K.Ertop ve H.Yavuz katıldılar. Özellikle 1969 sonunda genç kuşak sanatçlarının hareketleri konusunda görüşlerin belirlenmediği bu oturumla ilgili olarak bir genç sanatçının görüşlerini sizlere sunmayı uygun bulduk.

Nihat BEHRAM

16 Aralık 1969, bir haber daha:
«Halkın değerlerini yaşatmak, yamacak, yüceltmek dileğimizdir.»

Aşağı yukarı aynı tarihlerde rastlayan böyle bir günde, Yıldız semtlerinde bir camide, bir vaiz cemaatine Kur'an Kerim'in Şura Sure'sini okuyordu.

«Hızlan-Oturumculara bir soru soracağım. Bu yıl K.Tahir'in Kurt Karunu tartışmalarla yol açtı. Türk romanındaki bir tıkanıklığı aşmaya çalışan bir çalışmaya. Düz yazıldığı bu olaya karşılık, İsmet Özel'in öncü bir kitabı yayınlandı. Bazi utalara karşı büyük bir başarı bu. Buralar Türk Edebiyatındaki yeni hamleler, 1960'un öncü atıfları olarak sayılabilir mi? Bu değişiklikler konusunda oturumcular ne diyor?»

Mutluay - Zorlama bir soru
Alangu - Pas...
Yavuz - ...
Ertop - ...
Baydar - ...

Bu sırada birtakım gençler «gençlik ve delikanlılık» heyecanlarını ile-kaçan kaçar kalan kırklar bizimdir diyerek elindeki floş gevşeyip güvenip restini çekiyor ve harçları kartıyoðdu. 2 Aralık 1969, kara büyük puntolarla bir haber:

«Devrimci genç şairler savaz açıyor.»

9 Aralık 1969, bir haber daha:
«Bir toplumun varlığı sana-tıyla belirginleşir.»

16 Aralık 1969, bir haber daha:
«Halkın değerlerini yaşatmak, yamacak, yüceltmek dileğimizdir.»

Aşağı yukarı aynı tarihlerde rastlayan böyle bir günde, Yıldız semtlerinde bir camide, bir vaiz cemaatine Kur'an Kerim'in Şura Sure'sini okuyordu.

«Boyle şairler kendilerinin yapmadıkları seyri, ash ve esası olamayan maddeyi, şir ve yazılarında takdire值得ile istedikleri gibi uydurup yazarlar, her bahse ait yalandan neler uydurup neler yazarlar... Yalancıların bir kısmı da su kabil şairlerdir ki, böyle şairlere azgın cahil kimse tâbi olur.... seyhanları sözlerine bunalır kulak verirler, bunalın gökları kezzap yalancıdır, seyhanlar onları kulaklına bu yalanları işke ederler.»

Vaizi dinleyen cemaat daha sonra topluca yürüyüşe gezerler:

«1969'da... bir iki şir kitabı varlığıyla övünebilecek bir durumda değiliz.» (Mutluay)

«1969'un eserleri hakkında konuşacak durumda değilim.» (Baydar)

«İkinci Yeniye karzı bir akum olup olmadığına tâbi olmak istemiyorum» (Yavuz)

Birkaç gün sonra şehrî duvarlarında firtinalı yazılar görülür: «SANATTÀ DEVRİMÇİ KAVGA GÜNÜ».

Dolu olan salonda EBEDİ YAT-malarına devam eden, ve hükümetin keçi boynuzunda bal taşı sütlamura sanat sunan Gazetî organlarının haklarında hiçbir kovusturma-yâ girmediği vaazcilar bir türlü bulunamaz. Gençler kurdukları bir adlı yayında «Delikanlılık heyecanları» oranında gerçek toplumcu edebiyat adına cinayet şebekesi reisliği yapan DEVRİM'ci dergi sanatçularını ve gerekse gerici atlayışa yar-glayacaklarını bildirerek toplantılarını bitirirler.

Nicin öfkeleri kundadı? Kurşun içi için böğrünni boşuna örelsemiyordu da, eskimiş düşüncenin altına kundak boşuna mı sokuluyordu? Artık bu, ağızları-la sosyalizm, kalemleriyle atletizmci ve gazete köşelerinde çok yıldızlı gelen zanaatçı Talât Paşa torunlarının işi değilidir. Kavga gününe gelenler bunları düşünerek çıktılar salondan.

Aynı gün Anadolu'da bir okur unutla alacağı bir edebiyat dergisinde tuttuğu dostlarının unutsuzluğununu okuyordu.

«Alangu - Pas
Yavuz - ...
Ertop - ...
Baydar - ...»

Hızlan — Sayın komuklarımıza turuma katıldığınız için teşekkür ederiz. Sanırız 1969'un edebiyat of-

tam genel çizgileriyle de olsa biraz ələsun ortaya konulmuştur.

.....18 Ocakta yapılan Sanatta Devrimci Kavga gündinden sonra, 19 Ocakta en devrimci geçen bir gazetemiz sanat sayfasında şu haber yayınladı:

«Bir yıldız daha kaydi,
Ve Allah Türküsü yarattı ama yeri
ni Çitik aldı...»

Rest beyler, kaçan kaçar kalan kârlar biziindir. Açılmış üzerinde kalp resimli kırmızı kağıtlarımıza:

10 - Genç militanları çıraklıktan duyacakları, bileneceleri bir sanata ihtiyaçları vardır. Bu sanatın hasılığı ise ayrı konudur. Yalnız şu var ki, sanat ne devrimden ayrı tutulabilir ne de onun propaganda aracıdır.

V - Bir sanatçı için geniş anlamıyla devrimcilik hem hayatı hem de sanatıdadır. İki ayrı yürüyemez. Bu ikilemeyi içinde bulundurmayan sanat-sanatçı zaman kaybetir bize.

D - Bugün geçer akçe olan kârımız lirayla halkın umudu sümürteler işbirlikçi ortaklardır. halkın beğenisini yozlaşdırır, giderek amanalarına da zararlı olurlar.

R - Her anlayıştan iyi çıkabilir, fakat en iyi yalnızca şekil ve özlü devrimci olandan çıkar.

A - 1960 sonrası sanatımızda genç bir kışkırtma oluşmaya başlamıştır. Ve bunların ürünü alıcı bulmakta, etkin olmaktadır. Yapılacak iş bir fidanın serpilip büyülmesine yardımçı olmaktadır. Mevsimsiz буда-мaya çalışmak değil. Bu fidan doğuran, yaşanan hayattır. Ve halkın kalbi çarpmaktadır her bir tomurcuğunda. Yeni oturumlara bu kafa ile gidiyor 1969'da çok şey görüllür.

Restimizi blof sananlar fermanınız, dağlar bizimdir.

Halk Oyuncuları Tiyatrosu 4 gün kapatıldı

Hakim çevreler ve gerici güçler tarafından kurulduğu günden bu yana sürekli olarak susturulmak istenen Halk Oyuncuları Tiyatrosu geçen hafta içerisinde çekili suçlar işlediği gerekçesiyle dört gün kapatılmıştır.

Ankara Belediyesi tarafından alınan bu karara sebep olarak gösterilen çekili suçlar, büfede tarihe bulunmamak, ruhsat ibraz edememek, vestiyer ücretini fazla almak, ve davetiye olarak alınan seyircilerin rüsumunu ödememektir.

Şekili suçtan alınan bu kapatma kararı, tiyatro yöneticilerine göre, kesinlikle bir ön yargının sonucunda alınmıştır. Bunun en belirgin delili ise tutanakta yokluğundan söz edilen ruhsatın görevlilere sunulmuş olmasıdır. Ve bilinen bir gerçektir ki, Devlet Tiyatrosundan başlayarak bütün tiyatrolarda davetiye bir çok seyirci rüsum ödemeksiz oyun seyretemektedir. Bu ve benzeri daha birçok neden, kapatma kararındaki art niyeti ortaya koymağa yeterlidir.

YAYINEVİ YÖNETİCİLERİ KONUŞUYOR

BİLİM VE SOSYALİZM YAYINLARI

Bilim ve Sosyalizm Yayınları yöneticisi Süleyman Ege, Konya Ereğlis'i Gaybi Köyü'ndendir. 1931 doğumlu, 4 yıl köy öğretmenliği ve değişik arahklarla 12 yıl süren gazetecilikten sonra «Bilim ve Sosyalizm Yayınları» kurmuştur. Ege, yayinevinin amacını şöyle açıklamıştır:

— Bilim ve Sosyalizm Yayınları'nın amacı, adı üstünde: Genel olarak bilime, özel olarak da sosyalizmin bilime ve sosyalist mücadelenin gelişmesine katkı niteliğindeki eserleri yayımlamak. Elbette ki, sosyalist literatürün bütün klasiklerini, bilimsel gelişmenin, tarihteki ve günümüzdeki devrimci hareketlerin bilgisini veren bütün eserleri bu amacın içinde görüyoruz.

● ● Siz hiç telif eser yayımlamadınız; nedenni açıklar misiniz?

— Telif eser yayımlamamak gibi bir kararımız yok. Esasen, «telif» yada «çeviri» diye, işin özünü ilgiliştirmeyen bir ayrum gözeterek hareket etmek, göttüğümüz yayın amacı bakımından çok saçma olur. Görev, Türkiye'nin devrimci çizgisini ve sosyalist mücadeleşini ileriye götürecek kültür birikiminin, düşünsel zenginliğinin yayatılmasında bir işin yerine getirilmesidir. Bu amaca uygun nitelikteki her kitap, telif yada çeviri, imkanlarını ölçüsünde «Bilim ve Sosyalizm Yayınları» arasında yer alabilir.

● ● Kitapları yasal yasaklamalara en çok uğrayan yayınevleri arasında ortak bir görev var mudır?

— Bir kere, kitaplara konulan yasaklama, yasal değil, yasa dışıdır. Bu antidemokratik uygulamayı önlemekin içeriği, bütün demokratik kuruluşların, bütün ilerici basının, tabii bu arada bütün ilerici yayınevlerinin anayasada yazılı hakları ortaklaşa ve tavizsiz kullanmalıdır.

● ● Karşılaştığınız güçlükler nelerdir?

— Güçlükler pek çok. Kitaplarımız büyük şehirlerin dışında, özellikle mahalli baskılar yüzünden pek az yere girebiliyor. Sık sık adliye, arasında da hapishaneye yolumu düşüyor. Yayınlarımız nitelikinden ileri gelen bu güçlükleri bugünkü Türkiye şartlarında olagan karşılıyor. Olagan karşılımadığımız durumlar da var. Okuyuculardan zaman zaman «bu kitaptan çıkarma yapınız mı?» yada «bu kitap, eserin tam çevirisini mi?» yolu sorular geliyor. Sanki yayinallyız eserlerin tek bir cümlesini çıkarınaya yada değiştirmeye hakkımız varmış gibi. Milleti kim alıştırmış böyle sorular sormaya, bilmem... Hani neredeyse, bütün kitaplarını tarayarak bu sorulara hak verdirecek tek noktayı gösterenine ödül vereceğimizi duyan bir yarışma açmak var. Tabii bu, kazanılması mümkün bir yarışma olmadığı için, hiç kimse ödüle ulaşabilmesi kesinlikle mümkün değildir.

● ● Yayınlardan bu yolları nasıl uyguluyorsunuz?

— Bu uygulamayı vereceğimiz, örneklerle açıklamak mümkün. Yayınlardan «Gerilla Savası ve Marksizm» ülkemizde çoğulukla coşku ile ve kahramanlık açısından ele alınan gerilla konusunu, marksist-leninist teori içinde yerine oturtan bir kitaptır. «Lenin» adlı kitabımız, sosyalizmin evrensel önderinin hayatını ve mücadelelerini anlatmaktadır. «Sosyalist Küba» sosyalizmin çağdaş uygulama sorunlarına değinmektedir. «İkili Anlaşmaların İçýüzü» ise, Türkiye'de herkesin konuştuğu, fakat pek az kişinin aslini bildiği ikili anlaşmalar konusunu didik didik etmeye ve gördüğü ilgi oranında emperyalizme darbe indirmektedir.

● ● Ekim Yayınlardan bundan sonra izleyeceğiniz yol nedir?

— Ekim Yayınları çağdaş marksist kitapları yanısıra, Türkiye üzerine ortalama yirmi kitabı bir dizide içermektedir. İçinde, «Marksist açıdan Türkiye Tarihi», «Türkiye'de Feodalizmin Gelişmesi», «Türkiye'de Sınıflar ve Sınıf Mcadeleleri» vb. gibi kitaplar bulunan bu dizinin bütün Türk aydınlarının ilgisini çekeceğini ve araştırmacılar kaynaklık edeceğini sanıyoruz. Ayrıca iki büyük yazar, Ekim Yayınları için bir roman dizisi hazırlamaktadır. Hazırlık dönemi bitince bu yazarların seçtiği romanları yayılmasına başlıyacağız. Buntardan başka Asya-Afrika Yazarlar Birliği ile birlikte, üçüncü Dünya ülkelерinin yazarlarını Türk okuruna tanıtacak bir çalışmaya giriyoruz.

Kısaca, cabalarımız devrimci Türk okuruna saygı duyarak, devrimci eyleme yararlı kitaplar sunabileceğimizde gelişmektedir.

Kültür Sarayı artık Moda Sarayı oldu

İstanbul Kültür Sarayında bu hafta bir bale galası düzenlendi. Ne var ki bu sanat olayı gazetelerde sadece söyleyeceğimiz eserlerin tek bir cümlesini çıkarınaya yada değiştirmeye hakkımız varmış gibi. Milleti kim alıştırmış böyle sorular sormaya, bilmem... Hani neredeyse, bütün kitaplarını tarayarak bu sorulara hak verdirecek tek noktayı gösterenine ödül vereceğimizi duyan bir yarışma açmak var. Tabii bu, kazanılması mümkün bir yarışma olmadığı için, hiç kimse ödüle ulaşabilmesi kesinlikle mümkün değildir.

Sanatçılar Avrupa'ya kaçıyor

Devlet Güzel Sanatlar Akademisinde çok hareketli bir hafta yaşandı. Çeşitli dallardaki yirmi civarında burs için yeni mezun, eski mezun yüzlerce sanatçı sınava girdiler. Türkiye'de yapılması gereken sanatı yapan ellerde öğrenmeye koşuyorlar. Bu bir anlamba batıcı sanat öğretisinin, batı taklitçiliğinin sanatçıyı nesnî battıya şartlandırdığının da kesin belgesi oldu. Sınav öncesi yaş kültürü olaylarına kadar varan dışarı gitme isteği, Türkiye'de akademî öğretisinin var olan şıklının yansımalarını en açık bir şekilde ortaya koydu.

GÜN OLA

Süreyya Berfe'nin
şair kitabı

İsteme adresi: P.K.1198
İstanbul

1917 Rus İhtilâlinin ve Bolşevik Partisinin tarihi, Burjuva demokratik devrimde ve sosyalist devrimde strateji ve taktik. Leninist "devrim", "millî mesele", "parti" görüşleri. Bolşevik - Menşevik çatışmaları. Trotski'nin tasfiyesi. Lenin'in vasiyeti. ve en önemli eserlerinin özeti. 400 sayfa, 15 lira

GERÇEK YAYINEVİ, P.K. 655, İSTANBUL

EKIM YAYINLARI

Ekim Yayımları'nın yöneticileri, Akay Sayılı ve Öner Zülfü Livanelioğlu Ekim Yayınlardan amacını şöyle açıklıyorlar:

— Ekim Yayımlarının amacı, emperyalist ve feudal kültürü karşı bir marksist kültürü oluşturma çabasına katılmak ve bu yolla marksist bir yayithe olarak demokratik devrim mücadelede yerini almaktır. Bu genel çizgiler içinde, marksizm çağdaş sorunlarına ışık tutan kitapları okuma sunmak ve Türkiye ile ilgili incelemeleri yorumlamak gibi yollar seçtiğimizde...

● ● Yayınlardan bu yolları nasıl uyguluyorsunuz?

— Bu uygulamayı vereceğimiz, örneklerle açıklamak mümkün. Yayınlardan «Gerilla Savası ve Marksizm» ülkemizde çoğulukla coşku ile ve kahramanlık açısından ele alınan gerilla konusunu, marksist-leninist teori içinde yerine oturtan bir kitaptır. «Lenin» adlı kitabımız, sosyalizmin evrensel önderinin hayatını ve mücadelelerini anlatmaktadır. «Sosyalist Küba» sosyalizmin çağdaş uygulama sorunlarına değinmektedir. «İkili Anlaşmaların İçýüzü» ise, Türkiye'de herkesin konuştuğu, fakat pek az kişinin aslini bildiği ikili anlaşmalar konusunu didik didik etmeye ve gördüğü ilgi oranında emperyalizme darbe indirmektedir.

● ● Ekim Yayınlardan bundan sonra izleyeceğiniz yol nedir?

— Ekim Yayınları çağdaş marksist kitapları yanısıra, Türkiye üzerine ortalama yirmi kitabı bir dizide içermektedir. İçinde, «Marksist açıdan Türkiye Tarihi», «Türkiye'de Feodalizmin Gelişmesi», «Türkiye'de Sınıflar ve Sınıf Mcadeleleri» vb. gibi kitaplar bulunan bu dizinin bütün Türk aydınlarının ilgisini çekeceğini ve araştırmacılar kaynaklık edeceğini sanıyoruz. Ayrıca iki büyük yazar, Ekim Yayınları için bir roman dizisi hazırlamaktadır. Hazırlık dönemi bitince bu yazarların seçtiği romanları yayılmasına başlıyacağız. Buntardan başka Asya-Afrika Yazarlar Birliği ile birlikte, üçüncü Dünya ülkelere yazarlarını Türk okuruna tanıtacak bir çalışmaya giriyoruz.

Kısaca, cabalarımız devrimci Türk okuruna saygı duyarak, devrimci eyleme yararlı kitaplar sunabileceğimizde gelişmektedir.

Sanatta Devrimci Kavga Günü

28 Ocak günü İstanbul'da TOS salonunda bir toplantı düzenleyen genç sanatçılardır, ikinci toplantıları 9 Şubat 1970 günü Ankara'da düzenlemiştir. Yine «Sanatta Devrimci Kavga Günü» adını taşıyan toplantı Halk Oyuncuları sahnesinde yapılacaktır.

İşçinin Tiyatrosu

«Başa işçi sınıfı olmak üzere, eziyen tüm sınıf ve zümreleri bilincinde ve hakkı kavgalarında her baktırın desteklemeye» amacıyla, «tiyatrosunu emekçi halkımızdan yana bir tüfek gibi kullanmak» için kurulduğunu açıklayan İşçinin Tiyatrosu, grevlerde, gecekondu bölgelerinde ve emekçilerin yoğun olduğu kesimlerde sürdürdüğü sokak oyunlarının yanı sıra, «Vatan yahut Amerika» adlı oyununu, Yenikapı, Langa Karakolu karşısındaki PSD Lokali'nde cumartesi günleri 18 ve 20.30'de, pazar günleri de 18'de temsile başlıyor.

«Herşeyi Kuracağım Yeniden»

Eski kuşağa karşı savaş açan genç şairlerden Özkan Mete te «Herşeyi kuracağım yeniden» adını taşıyan kitabı yayınladı. Genç şairin kendisi tarafından yayınlanan kitabında, eylem içerisindeki bir militanın coğuluğu gözle çarpmaktadır.

Bâbiâli MNP'yi nasıl karşıladı?

AP'de bunalının had safhaya ulaşığı bir sırada para toplamak üzere Prof. Necmeddin Erbakan'ın kurduğu «Millî Nizam Partisi», Bâbiâli basınında pek ilgi görmemiş, fazla sansasyon yaratmamıştır. Erbakan'ın Odalar Birliği başkanlığına seçilişi, başkanlıktan düşürülüşü, daha sonra politikaya atılışı, bağımsız olarak milletvekili seçilişi ve meclise girişü üzerine büyük ölçüde sansasyon yapan gazeteler, bu gelişmenin doğal türünü olan yeni partiyenin aynı önemini vermemiştir. Ancak, dünecdək AP dışında herhangi bir alternatif yaratmayı sakıncalı gören, hatta çeşitli yerlerde bağımsız adaylar gösterip AP'nin oyalarını böldüğü için Erbakan'ı kimseye ünmeteçi basın bu defa Erbakan hareketine daha fazla sahip çıkmış, özellikle Bugün Gazetesi, yeni partiyi AP'nin karşısında bir alternatif olarak göstermeye itina göstermiştir. Partinin kuruluşu manşetten verilmiş, Erbakan'a övgüler yazılmıştır. Ümmetçi basını bo tutumunda, hiç şüphesiz, Demirel'in son zamanlarda, «su ezebilme için «sağda da cephe almasının etkisi büyültür.

Bugün Gazetesi «İlahi beşaret - Feleah ve saadet kapıları açılıyor» başlıklı ve Eşref Edip imzalı yazında söylemektedir: «Nice zamandan beridir, müslüman Türk Milleti, ifsıkları saran zulmetleri dağıtmak, bunaların, ye's ve tutu're diren müzdarip gönüllere ümid verecek, din ve vicdan hürriyetinin boyunuza taşın zincirleri çözerek, insanlığı köteleşgirecək, putperestliği yıkalıcı... hânlı maddi, manevi herşeye yeni bir düzen verecek manzıfı emir, münkeri uchı edecek ilahi bir tecelliye intizar ediyor. Ey fâzilet ve inâniyle, salâbet ve celâdetiyle, kudret ve liyakatıyla, adlı ihsanile mümtaz, «Millî Nizam» müessisi Muhterem Necmettin Beyfendi Kardeşimiz! Allâhın büyük bir fazlî keremi olarak

İkili Anlaşmalı Adam!

Benim de elektrik idaresiyle bir ikili anlaşmam, sular idaresiyle ikinci bir ikili anlaşmam, Telefon idaresiyle üç numaralı ikili anlaşmam, apartman sahibiyle dördüncü ikili anlaşmam mevcut. Kapıcı ile beş numaralı ikili anlaşmam yapmışım. Basın kartı hamili olarak Basın Yayın Genel Müdürlüğüyle altıncı ikili anlaşmam, Son Havadis Gazetesiyle yedinci ikili anlaşmam bulunuyor. Biraz düşünsem bu ikili anlaşmaları 10-15'e çıkarabilirim. Benim fertsiz olarak bu kadar ikili anlaşmam bulunduğuna göre, Birleşik Amerika Devletleriyle rivayete göre seksendoksan civarında ikili anlaşma bulummasımı çok az görmek gerekiyor.

TEKİN ERER

(Son Havadis — 29.1.1970)

size bâsiettiği bu emanet-i kübrâdan, bu vazife-i mührâceden dolayı siz ve muhterem arkadaşımızı müslüman Türk milleti namuna canú gönülden tebrik eder, başarılar dilerim.»

Cumhuriyet Gazetesi'nin «Olayların Ardındaki Gerçek» sütununda yeni partinin AP'nin yararına olacağı belirtilecek su tahmin yapılmaktadır: «Prof. Erbakan partisi, herhalde aşırı sağ kanada, belki seriatçılığa kadar kalan bir teşkilat olacak. Nitekim kendi kamisına göre iki yıldır AP bu-

lunduğu yerden, yani sağdan sola doğru kaymakta imis. Bu yüzden sağ enahâr açık kalmış. Yeni parti bu boşluğu dolduracakmış. AP gerçekeşlerini değiştirmemistir. Sadece aşırı akımlara karşı görünmek zorunluluğunu duymustur. Şimdi yeni parti şikincâ AP aşırı sağ akıma karşı görünmek zorunluğundan kurtulacak, aşırı sağlığı Erbakan'ın harika partisine devredekilir. Yeni parti, AP için mecliste bir kag sandalye kaybetse bile pek yararlıdır.»

Yine Cumhuriyet'te Ercan Güçlü, aynı kanıyu paylaşarak, «Manevi maddi sentezine dayalı, bazı kısımlarıyla MHP'yi andırın, fakat ondan daha sağda bir siyasi teşekkili. Örtülü maddelerin içinde AP aşırı sağ kanadının hemen bütün istekleri yer almıyor ve bir anlamda onlara davetiye çıkıyor... Erbakan, parti içindeki çatılkılıkları gözleyecek, çatıklärın büyümesi için uğraşacak ve AP'nin dayanakları kabul edilen bir kısım örgütleri kendi partisinin destekçisi olarak kullanacaktır. Mesela Komünizmle Mücadele Derneği burlardan biridir ve onun yanında belki de bazı öğrenci dernekleri, dinadamlarıyla ilgili kuruluşlar yer alacaktır.» demektedir.

Yeni Gazete'nin başyazısında ise yeni parti söyle yorumlanmaktadır: «Erbakan, siyasi hayatımıza tam manasyla Şarkvari bir meşhum getirmek isteyindendir. Bu, çalışanın 7 saatlik emeği karşılığında altı saatlik ücret râzi olması, çalışmanın da yedi saatlik emek karşılığında sekiz saatlik ücret ödemesi şeklinde izah edilmektedir. Erbakan'ın zihindeki cemiyette, pa-

dışah ihsanıyla memisun edilmek o kadar tabii bir müseseedir ki, medeni bir cemiyette, hak sahibinin bunu araması, Erbakan'ın 'nizam' ile çatışmaktadır. Erbakan bu şekilde 'ihsan' gözetleyen insanların, gerçekten 'insan hayatıne' sahip olup olamayacağını tartışmaktadır.»

Milliyet Gazetesi'nde Abdi İpekçi'nin yeni parti ile ilgili yorumu da söyledir: «Erbakan'ın açıklamalarında, dokuzuncu partiye ötekilarından çok farklı yapan özelliklerini bulmak zordur. Erbakan'ın partisi, özellikle AP'de mevcut eğilimlerle MHP'de ifadesini

mübaşagara kapılmak olacaktır. Geriye yeminli grubun hakim göründüğü AP, ilk kurulduğundaki manevi dinamizminden çok sey kaybetmiş göründüğündedir. Fakat bunların geçici bağlanımlar oldukları düşünülebilir. Yani AP, birtakım değerleri ebedi kaybetmeli durumda değildir ve gösterilemez de... Bazi yazarlar, bu partinin kurulması dolayısıyla AP'nin aşırı sağda uzaklaşacağı söylemektedirler. Türkiye'de onların anladıkları ve iddia ettikleri bir aşırı sağ hiçbir cezidine mevcut değildir. Sonra, AP'nin bu mevhum kitleyle içe olduğu iddiaları da sadece bir iftira seviyesinde kalmaktadır. AP iktidarı ancak kanunların zorlanması, birtakım inançların başında tutulmasını isteyenlere karşı okmaya.

bulmuş görüşleri birleştirmektedir. Özellikle kırılganlar, bu parti, sağ bir çatı altında toplamayacak ama, AP'deki bir kısım sağcılar için yeni bir çatı olabilecektir. Bu yeni çatıda birleşeceklerin, seçim platformunda özellikle mevcut seçim kanunun özellikleri ile - büyük bir varlık gösterebileceği şüphelidir. Bununla beraber, MNP sağdaki farklı eğilimlerin birbirinden daha net ayrılması, billurlaşmasının, kimin ne olduğunu daha iyi anlaysmasını sağlamaya yarayacaktır.»

Ümmetçilere dijital gazetesi Bâbiâlide Sabah ise, Bugün'e göre yeni parti hakkında daha ihtiyatlı bir tutum takınmayı uygun görmüş, AP'yi tamamen karşıya almakta kaçınılmazdır. «Yeni bir parti» başlığı altında yazılan imzasız yazda söyle denilmektedir: «Henüz işi günde bir nevza hâlinde bulunan Erbakan'ın «Yeni Nizam» Partisi hakkında su veya bu şekilde faaliyetle bulanacağı hâlinde tâlimatlara gitmek için vakit henüz erkenidir. Bâbiâlide gazetelerde yeni parti ile AP karşı karşıya getirilmektedir. Yeni parti, kurucusunun birkaç kez tekrarladığı gibi, Anadolu'da iş adamlarına, mukaddesatçı bir Anadolu cultuk anlayışına dayanacaktır. Similîlik görünen budur. Fakat bu anlayışta da, iki parti arasında bir Habil-Kaabî çatışmasına yol açacak sacılıklar bulunduğuunu sanmak, fazla

Anayasa'ya Aykırı Ziyafet!

Bâbiâlide Süleyman Bey parti liderlerine muazzam ve muhteşem bir ziyafet vermiş. Domates çorbası, kılıç balığı, sişte kızarmış hindî kebabı, fistıklı iç pilavi, mevsim salatası, çeşitli Türk tatlıları (kaymaklı olup olmadığı açıklanmamış), en nadide Avrupa şarapları, Kahve (Türk kahvesi mi, değil mi, orası yazılmamış)

Memlekette geçim sıkıntısının attığı ve dar geltili ailelerin çok sıkını çektiği bir devirde, gazetelerin ve ajanların bu listeyi nesret meleti millete zulümdür, anayasaya aykırıdır.

Bu nefis yemeklerin listesini okurken insanın ağızı sulanıyor, midesi guruluyor, içine bir eziklik yayılıyor.

Yazık, gâňahtar, ayıptır beyler! Yetişkin halka merhamet etmiyorsunuz, bari emzikli ve hamile kadınlarla okuma yazma bilen çocuklara acıyan da, böyle listeleri nesettirmeyin,

(Bugün — 29.1.1970)

Bâbiâli'den mini-seçmeler

TÜRK'ÜN PARMAĞI: Bu işde komünist parmağı, bu işde «musevi parmağı, kapitalist parmağı, mason parmağı, hacılı parmağı..» Peki nerede «Türk parmağı?» (Ahmet Kabaklı — Tercüman — 28.1.1970)

STE REÇETE!: Çaya bir şeker az atmak, yiyeceğin kadar ekmek almak... elektrik veya muşluğunu boş yere açık bırakmak... Milletçe muhtaçlığımızı dizeren reçeteleri, gecekondu ideooglari değil, bursalar kurtaracak. (Tarike Buğra — Tercüman — 28.1.1970)

KİMİN GAZETESİ?: İşte azizim, «Hakimiyet-i Millîye»ye damlayan üç beş kuruluşunbamîli buradadır. Hakimiyet'e

Mustafa Kemal Paşa'nın kesesinden ou para sarfedilmemiştir. Parra Müftü'den geldirdi. (Nizamettin Nazif — Y. İstanbul — 27.1.1970)

OKURUN LEZIZİ!: Aziz ve leziz okuyucularım! Bana okumam için mektup yazarsanız açık saçık ve kısa yazınız! Böyle olmazsa mektuplarınıza akibetinden endig ediniz! (Burhan Felek — Milliyet — 26.1.1970)

HIPPY ADAYI!: Hangi reformu yapsanız daha da bolşevikcesi! Daha da Mao'cası! Yazık milletin verdiği milyonlara! Bunnar adam olacaklar da! Hepsi hippi adayı! (Fâlih Rûfî — Dünya — 29.1.1970)